

Arrest

nr. 350 539 van 16 juli 2026
in de zaak RvV X en RvV X / IX

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. DIMONEKENE-VANNESTE
Argonnestraat 30
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien de verzoekschriften die X en X, die verklaren van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, op 30 oktober 2025 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 september 2025.

Gelet op oud artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 december 2025 waarbij de terechtzitting voor de zaak met rolnummer X wordt bepaald op 19 januari 2026.

Gelet op de beschikking van 8 december 2025 waarbij de terechtzitting voor de zaak met rolnummer X wordt bepaald op 19 januari 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. ALLYNS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. DIMONEKENE-VANNESTE, die verschijnt voor de verzoekende partijen. Verwerende partij is niet verschenen, noch vertegenwoordigd

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Eerste verzoekende partij (hierna: verzoekster) en tweede verzoekende partij (hierna: verzoeker), partners, zijn van Salvadoraanse nationaliteit en hebben op 10 juni 2025 een verzoek om internationale bescherming ingediend.

1.2. Nadat een vragenlijst wordt ingevuld en ondertekend, worden de dossiers van verzoekers op 31 juli 2025 door de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS).

1.3. Op 2 september 2025 worden verzoekers gehoord op de zetel van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (hierna: het CGVS).

1.4. Op 25 september 2025 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) ten aanzien van beide verzoekers een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissingen vormen de thans bestreden beslissingen.

1.5. De bestreden beslissing, genomen ten aanzien van eerste verzoekende partij (hierna: verzoekster), luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

U verklaarde over de Salvadoraanse nationaliteit te beschikken en te zijn geboren in Usultán, El Salvador. Het grootste deel van uw leven heeft u echter in de stad Santiago Texacuángos, Los Naranjos, doorgebracht. In El Salvador werkte u als oppasser voor uw nichtjes in Santiago Texacuángos. Sinds januari 2024 heeft u een relatie met R. A. J. P. (CG X, OV X).

Voorheen was u echter jarenlang getrouwd met een vooraanstaand bendelid van de MS-13, genaamd L. V. D. . U kreeg twee kinderen met hem, L. I. V. E. (CG X; OV X) en L. I. W. S. (CG X; OV X). Zij werden beiden erkend als vluchteling in België op 27 februari 2023. Uw ex-echtgenoot, L. V. D., werd in 2016 gearresteerd door de Salvadoraanse autoriteiten vanwege zijn lidmaatschap bij de MS-13. Hij zit tot op heden opgesloten in El Salvador. Uw twee kinderen verlieten El Salvador op 22 januari 2022 vanwege aanhoudende problemen met bendes. U verkoos ervoor om in El Salvador te blijven vanwege uw zieke moeder, die intussen overleden is. Na de arrestatie van uw ex-echtgenoot had u drie jaar een relatie met de heer José Antonio Sanchez.

Sinds de opsluiting van uw ex-echtgenoot, L. V. D., heeft u voortdurend problemen gehad met de bende MS-13, die bleef eisen dat u hen geld betaalde. Daarnaast kreeg u ook problemen met de gemeenschap in Santiago Texacuángos vanwege uw relatie met een bendelid. Een buurvrouw, Guadeloupe, diende een klacht tegen u in, wat ertoe leidde dat u in september 2023 gedacht dagen werd gearresteerd door de Salvadoraanse autoriteiten. Op 3 oktober 2023 werd u officieel vrijgesproken.

Na uw vrijlating bleef u echter geconfronteerd worden met vijandigheid vanuit de gemeenschap, waardoor u in juni 2023 verhuisde naar Santo Tomás. U bleef wel regelmatig terugkeren naar Santiago Texacuángos om voor uw nichtjes te zorgen. De politie bleef echter regelmatig, net zoals voor uw arrestatie, huiszoeken uitvoeren in uw woning, met als doel u opnieuw op te sluiten vanwege uw verleden als ex-partner van een bendelid. Omdat u deze situatie beu was, probeerde u in december 2024 een klacht in te dienen bij het openbaar ministerie. Deze klacht werd niet aanvaard. De laatste huiszoeking vond plaats in januari 2025. In februari 2025 ontving u opnieuw een dagvaarding vanwege uw vroegere relatie met bendelid V. D. .

Na uw vrijlating in oktober 2023 bleven ook de problemen met de MS-13 voortduren. De bendeleden vermoedden dat u hen tijdens uw arrestatie verraden had. Ze bleven u onder druk zetten om hen geld te geven. In januari 2024 ontmoette u uw huidige partner, J. P. R. A.. Hij verbleef afwisselend bij zijn moeder en bij u in Santo Tomás. In augustus 2024 werd hij tijdens zijn werk in elkaar geslagen door drie leden van de MS-13. Tot dat moment was hij niet op de hoogte van uw vroegere betrokkenheid bij de bende. In september 2024 besloot uw partner Juan Pablo te stoppen met zijn werk als chauffeur en vervolgens onder te duiken bij zijn tante in Jiquilisco. Sindsdien hadden jullie enkel telefonisch contact.

De laatste keer dat de bende MS-13 u bedreigde was in december 2024, bij u thuis in Santo Tomás. Na dit incident heeft u zich daar schuilgehouden, tot aan uw vertrek uit El Salvador. Vanwege uw problemen met de MS-13 stopte u in februari ook met uw werk als oppasser.

U vreest dat u bij terugkeer naar El Salvador gearresteerd zult worden vanwege uw verleden als ex-partner van een bendelid. Daarnaast vreest u vermoord te worden door de MS-13.

U en uw partner, R. A. J. P., verlieten El Salvador op 26 mei 2025 en reisden via Spanje naar België, waar jullie op 27 mei 2025 toekwamen. Op diezelfde dag diende u - net als uw partner - een verzoek om internationale bescherming in bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ).

Enkele dagen voor uw persoonlijk onderhoud op het CGVS benaderden leden van de MS-13 uw zus bij haar woning in Santiago Texacuángos. Ze waren op zoek naar u. Tot op heden blijven leden van de MS-13 ook langsgaan bij de moeder van uw partner, op zoek naar hem.

Ter ondersteuning van jullie verzoek leggen jullie een aantal documenten voor: (1) een kopie van jullie identiteitsdocumenten uit El Salvador, (2) een psychologisch attest uit El Salvador, (3) een brief in verband

met uw vrijlating na uw arrestatie door de Salvadoraanse autoriteiten, (4) een overlijdensakte van de nicht van uw partner Juan Pablo, (5) het rijbewijs van uw partner Juan Pablo uit El Salvador.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

U verklaarde op de DVZ dat u kampt met een depressie (zie verklaring DVZ, vraag 29). Naar aanleiding van uw verleden als ex-echtgenote van een bendelid volgde u van eind 2022 tot begin 2023 een aantal sessies bij een psycholoog in El Salvador (CGVS, p. 3). U legde een psychologisch attest voor uit El Salvador in verband met uw toenmalige mentale toestand (CGVS, p. 3, document 2). Nadien heeft u geen psychologische hulp meer gezocht in El Salvador (CGVS, p. 3). U verklaarde wel om psychologische begeleiding te hebben gevraagd in het opvangcentrum in België, maar u heeft tot op heden geen afspraak verkregen (CGVS, p. 2-3).

Nergens uit de elementen in uw dossier of bovengenoemd attest blijkt echter dat u niet in staat zou zijn om betekenisvolle verklaringen af te leggen. U legt ook geen medische documenten voor uit België die zouden kunnen wijzen op een ernstige mentale kwetsbaarheid.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat uw twee kinderen, L. I. V. E. (CG 22/12581; OV 9.356.261) en L.I. W. S. (CG 22/12582 ; OV 9.356.263) een verzoek indienden in België op 31 januari 2022. Op 27 februari 2023 werden beiden hier erkend als vluchteling, echter op basis van een eigen individueel relaas.

Het loutere feit dat u een gezinslid bent van een begunstigde van internationale bescherming heeft geen gevolg voor uw verzoek om internationale bescherming en geeft u niet automatisch recht op een internationale beschermingsstatus daar u geen concrete elementen aanbrengt waaruit zou blijken dat er omwille van uw familieband een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade in uw hoofde zou bestaan. Elk verzoek om internationale bescherming dient immers op individuele basis te worden beoordeeld, waarbij wordt rekening gehouden met de persoon van de verzoeker, de specifieke gegevens van het dossier en de algemene situatie in het land van herkomst op het ogenblik van de beslissing aangaande het verzoek om internationale bescherming. Noch de Conventie van Genève, noch de Europese regelgeving (zie HvJ, 4 oktober 2018, zaak C-652/16) noch de Belgische wetgeving verplichten de Belgische asielinstanties om een internationale beschermingsstatus toe te kennen aan een familielid van een begunstigde van internationale bescherming louter op basis van zijn familieband met deze persoon.

In haar arrest van 4 oktober 2018, heeft het Hof van Justitie van de Europese Unie herhaald en benadrukt dat de richtlijn 2011/95/EU, zogenoemd 'Kwalificatie (herschikking)' de toekenning van internationale bescherming uitdrukkelijk voorbehoudt aan personen bedoeld in de richtlijn: de personen die een gegronde vrees voor persoonlijke vervolging hebben en de personen die een persoonlijk reëel risico op ernstige schade lopen. Dit is niet het geval wat u betreft, zoals blijkt uit wat hierna volgt.

Immers, wordt vastgesteld dat uw profiel als (ex-) familielid van een bendelid op zich niet volstaat om een persoonlijke vrees voor vervolging of reëel risico op het lijden van ernstige schade aan te tonen. De loutere verwijzing naar een profiel of naar een algemene situatie in een land van herkomst volstaat immers niet om aan te tonen dat u in uw land van herkomst werkelijk wordt vervolgd of dat er voor wat u betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient in concreto te worden aangetoond en u bleef hierover in gebreke.

U maakte vooreerst niet aannemelijk dat u door de Salvadoraanse autoriteiten geïdoleerd wordt vanwege uw voormalige relatie met een bendelid van de MS-13.

- U legde verschillende tegenstrijdige verklaringen af over uw arrestatie die verband hield met uw voormalige relatie met MS-13-lid L. V. D.. Zo verklaarde u op de DVZ dat u in september 2023 gearresteerd werd, acht dagen in detentie verbleef en vervolgens werd vrijgelaten na een proces waarin u onschuldig werd bevonden, ondanks een oorspronkelijke veroordeling tot dertien jaar gevangenisstraf (Verklaring DVZ; Vragenlijst CGVS, vraag 1 en 2). U verkreeg toen een brief van vrijlating, waaruit bleek dat u onschuldig werd bevonden (CGVS, p. 4 en 13; zie document 3). Tijdens uw onderhoud op het CGVS gaf u echter aan dat de arrestatie een jaar eerder plaatsvond, nl. in september 2022, en dat er volgens uw verklaring nooit een veroordeling of formele beslissing is gevolgd (CGVS, p. 9 en 13). Toen u hiermee werd geconfronteerd, verklaarde u dat u werd vastgehouden in 2022, maar dat uw zaak eindigde rond april 2023 (CGVS, p. 13). Vervolgens, op de

vraag wat de uiteindelijke beslissing/ vonnis in de zaak was, verklaarde u dat er uiteindelijk geen beslissing werd genomen en dat de politie na uw vrijlating regelmatig huiszoeken bleef uitvoeren (CGVS, p. 13; zie infra). U verklaarde ook dat u in 2025 een nieuwe oproepingsbrief kreeg van de politie (CGVS, p. 12). Geconfronteerd met uw tegenstrijdige verklaringen op de DVZ, gaf u aan dat u inderdaad een vrijlatingsbrief had ontvangen, maar dat uw advocaat u liet weten dat de zaak 'blijkbaar nog niet helemaal was uitgeklaard' (CGVS, p. 13).

Het is echter volstrekt ongeloofwaardig dat u zulke belangrijke elementen zou weglaten in uw verklaring op de DVZ, temeer omdat u aan het begin van het onderhoud verklaarde dat u alle belangrijke elementen met betrekking tot uw verzoek in België er had vermeld (CGVS, p. 3).

Opmerkelijk is ook dat u verklaarde dat u tussen de, volgens u, laatste rechtszitting in maart 2023 en de nieuwe oproepingsbrief in februari 2025 geen enkel contact meer heeft gehad met de autoriteiten met betrekking tot uw zaak (CGVS, p. 14). Gevraagd naar de reden hiervoor, antwoordde u dat de politie gewoon bleef langskomen voor huiszoeken, maar dat u hier verder geen verklaring voor had (CGVS, p. 14).

Volgens uw verklaring voerde de politie zowel voor als na uw opsluiting 2 à 3 keer per week huiszoeken uit in uw woning in Santo Tomas, om naar eigen zeggen bewijsmateriaal te vinden en u te kunnen opsluiten (CGVS, p. 10). Aangezien u deze huiszoeken beu was, onder meer omdat daarbij telkens schade werd aangericht in uw woning, besloot u in december 2024 een klacht in te dienen bij de politie (CGVS, p. 11-12). U verklaarde dat deze klacht werd geweigerd omdat u de ex-vrouw bent van een bendelid (CGVS, p. 11-12). Volgens uw verklaring vond de laatste huiszoeking plaats in januari 2025. Sindsdien zou u niets meer van de autoriteiten vernomen hebben (CGVS, p. 11). Toen u werd gevraagd waarom de politie dan ineens niet meer langskwam, gaf u aan dat u daar geen verklaring voor had en dat u het vreemd vond (CGVS, p. 11). Uw verklaring dat u na januari 2025 niets meer heeft gehoord van de autoriteiten staat echter in contrast met uw eigen verklaring dat u in februari 2025 een nieuwe oproepingsbrief ontving met betrekking tot uw zaak (CGVS, p. 11-14).

Opvallend is tevens dat u bij de DVZ met geen woord heeft gerept over de talrijke huiszoeken die in uw woning door de politie zouden zijn uitgevoerd. Omdat u net deze huiszoeken beu was, snijdt het geen hout dat u deze gebeurtenissen niet zou hebben vermeld bij de DVZ, wat nogmaals afbreuk doet aan de oprechtheid van uw relaas.

- Na ontvangst van de laatste oproepingsbrief van de politie in februari 2025 met betrekking tot uw zaak bij het gerecht, verklaarde u niets meer te hebben vernomen van de politie of autoriteiten in El Salvador, ook niet via uw zus (CGVS, p. 14). Op de vraag waarom u desondanks nog steeds problemen dient te vrezen met de autoriteiten bij terugkeer naar El Salvador, terwijl u zo lang al van hen niks meer heeft vernomen, antwoordde u dat de autoriteiten weten dat u de ex-partner bent van een bendeleider (CGVS, p. 14). Dit antwoord verklaart echter niet waarom u tot mei 2025 ongestoord in El Salvador hebt kunnen verblijven, zelfs zonder problemen uw aanvraag voor uw Salvadoraans paspoort heeft kunnen regelen en in orde krijgen, het land kon verlaten, en bovendien uw familie tot op heden nooit lastig is gevallen door diezelfde politiediensten (CGVS, p. 4, 8 en 14-15). Op de vraag waarom u zo lang wachtte met het verlaten van het land, gaf u aan dat er geen vroegere vliegtickets beschikbaar waren of dat de beschikbare tickets te duur waren (CGVS, p. 15). Indien u echter daadwerkelijk het doelwit was van de Salvadoraanse autoriteiten, is het hoogst onwaarschijnlijk dat u zo lang ongestoord had kunnen verblijven zonder (eerder) gearresteerd te worden of het land te verlaten en daarbij rustig de juiste prijs van de vliegtickets kon afwachten.

- Wat betreft uw brief van vrijlating (document 3), waarmee u wilde aantonen dat u door de Salvadoraanse autoriteiten gearresteerd werd vanwege de betrokkenheid van uw ex-echtgenoot bij de MS-13, dient nog het volgende te worden opgemerkt. Ten eerste lijkt dit document in tegenspraak met wat u later verklaarde op het CGVS, namelijk dat u nooit officieel bent vrijgesproken (zie supra; CGVS, p. 13). Ten tweede staat er op de brief niets vermeld dat verband houdt met die vermeende feiten of een veroordeling. Er staat enkel dat het gaat om 'een misdrijf van wederrechtelijke beperking van de bewegingsvrijheid, ten nadele van mevrouw G.' (zie vertaling document 3).

Tijdens het gehoor verklaarde u dat deze mevrouw G. een klacht tegen u had ingediend omdat u haar de doorgang had geweigerd, iets wat naar eigen zeggen gebruikelijk is voor bendeleden (CGVS, p. 10). Deze brief levert op zich dus geen bewijs dat u in de problemen kwam met de Salvadoraanse autoriteiten omwille van uw relatie met een bendelid, maar wijst eerder op een persoonlijk conflict met een buurvrouw van gemeenrechtelijke aard. Daarnaast wordt er in de brief ook nergens melding gemaakt van de straffen die volgens u boven uw hoofd hingen.

- Verder dient er te worden opgemerkt dat u geen enkel bijkomend bewijs of andere documentatie heeft over onder andere uw zittingen bij het gerecht, het proces, de klacht die u in december 2024 wilde indienen,

of de andere oproepingsbrieven waarover u heeft verteld (CGVS, p. 11-14). Uw verklaring dat deze documenten u niet werden teruggegeven, is in het licht van het geheel van uw tegenstrijdige en ongeloofwaardige verklaringen niet, aannemelijk (CGVS, p. 14).

Uw aanhoudende problemen met de bende MS-13 zijn vervolgens eveneens ongeloofwaardig.

- Uw verklaringen over de doodsb bedreigingen van de MS-13 zijn in tegenspraak met de eerdere verklaringen van uw kinderen op het CGVS. U verklaarde dat de MS-13 u sinds de arrestatie van uw ex-echtgenoot steeds is blijven bedreigen, dat de bendeleden u bleven achtervolgen en geld van u bleven eisen, ook nadat uw kinderen El Salvador hadden verlaten in januari 2022 (CGVS, p. 15-16). Indien u niet zou betalen, dreigden ze u te vermoorden (CGVS, p. 16). Deze verklaring staat echter haaks op de verklaringen van uw kinderen tijdens hun persoonlijke onderhoud op het CGVS. Zo gaf uw dochter aan dat u na de arrestatie van uw ex-echtgenoot zonder problemen een nieuwe relatie kon starten (zie persoonlijk onderhoud W. S.(dochter), blauwe map, p. 18). Na de arrestatie van uw ex kwamen er volgens haar nog enkele keren bendeleden bij jullie thuis om geld te vragen, maar ze verklaarde dat u dit zonder problemen kon weigeren (zie persoonlijk onderhoud W. S.(dochter), blauwe map, p. 18-19). Ook volgens uw zoon heeft de bende MS nooit agressief gereageerd wanneer u weigerde om geld te betalen (zie persoonlijk onderhoud V. E.(zoon), blauwe map stuk 2, p. 12-13). De laatste keer dat bendeleden bij jullie thuis kwamen om geld te vragen was volgens hem rond 2019 of 2020 (zie persoonlijk onderhoud zoon, blauwe map, p. 12). Toen u met deze uiteenlopende verklaringen werd geconfronteerd, herhaalde u dat de MS-13 u voortdurend heeft bedreigd, maar dat u deze bedreigingen voor uw kinderen verborgen hield om hen niet ongerust te maken (CGVS, p. 20-21). Indien u werkelijk dergelijke bedreigingen heeft ondervonden, is het echter opmerkelijk dat u het land dan niet eerder hebt verlaten, ook niet in 2022, samen met uw kinderen of toch kort daarop volgend. Volgens uw eigen verklaring bleef u toen ter plekke omdat u voor uw moeder moest zorgen; wat binnen de door u geschetste context geen afdoende uitleg is (CGVS, p. 8 en 10).

- U legde daarnaast zelf uiteenlopende verklaringen op het CGVS af en kon verder niet concretiseren wie binnen de MS-13 u bedreigt. Aanvankelijk verklaarde u dat zowel de MS-13 als de 18 Revolucionarios op zoek waren naar u in El Salvador vanwege vermeend verraad tijdens uw arrestatie (CGVS, p. 9). Later gaf u aan enkel problemen te hebben met de MS-13 (CGVS, p. 15). U verklaarde dat de nieuwe leider van de MS-13 opdracht had gegeven om u te onthoofden en dat bendeleden u bleven achtervolgen en geld van u eisten (CGVS, p. 15-16); doch wist u niets over deze nieuwe leider te vertellen (CGVS, p. 15-17). Op de vraag wie u precies achtervolgde, zei u dat bendeleden, gestuurd door de leider, u een telefoon gaven en dat de leider aan de lijn dreigde u te vermoorden mocht u niet betalen (CGVS, p. 16). U stelde dat deze bedreigingen twee keer per week plaatsvonden sinds uw kinderen in januari 2022 El Salvador verlieten (CGVS, p. 16). Kort daarna zei u echter dat de bende na het vertrek van uw kinderen geen reden meer had om u te bedreigen (CGVS, p. 16). U verklaarde daarop dat de laatste keer dat bendeleden u een telefoon overhandigden in december 2024 was (CGVS, p. 16-17). Toen u met al deze tegenstrijdigheden werd geconfronteerd, herhaalde u slechts dat u in december 2024 opnieuw werd bedreigd aan de telefoon; wat geen uitleg is voor de tegenspraak (CGVS, p. 16-17). Gevraagd om alles te vertellen over deze persoon aan de lijn, stelde u dat u niet veel over hem kon vertellen, dat u niet wist wie hij was, en dat u alleen de bendeleden van ziens kende die door hem waren gestuurd om geld te eisen (CGVS, p. 16-17). U voegde toe dat het niet altijd dezelfde persoon was aan de telefoon (CGVS, p. 16). Dan nog, dat u hieromtrent niet meer bijzonderheden kan vertellen, komt de geloofwaardigheid van uw relaas niet ten goede.

- Uw verklaringen, evenals die van uw huidige partner Juan Pablo, over de aanhoudende bedreigingen door de MS-13, zijn tegenstrijdig met actuele informatie waaruit blijkt dat sinds de noodtoestand van maart 2022 veel bendeleden zijn opgepakt (zie infra). Toen u werd geconfronteerd met deze feiten, gaf u aan dat niet alle bendeleden zijn gearresteerd, maar dat zij zich tot op heden verbergen in boerderijen en grotten met veel begroeiing, onder meer in Santiago Texacuangos (CGVS, p. 17 en 19). Ook uw partner bevestigde dat de bendes zich momenteel gewoonweg verstoppen (CGVS partner, p. 5). Deze uitspraken stroken echter niet met uw eerdere verklaring dat Santiago Texacuangos, een deel van San Salvador, nog volledig onder controle staat van zowel de MS-13 als de 18 Revolucionarios (CGVS, p. 4 en 6-7). U stelde aanvankelijk dat men zich niet zomaar kan verplaatsen van het ene deel van de stad naar het andere, vanwege de rivaliteit tussen bendes (CGVS, p. 6). U bevestigde dat er veel bendeleden werden opgepakt tijdens de noodtoestand, maar zei vervolgens dat er nog altijd bendeleden actief zijn en dat vooral de bendeleiders zijn overgebleven (CGVS, p. 6-7). Hierop doorgevraagd kon u echter geen enkele naam of bijnaam noemen van bendeleden van de MS-13 of de 18 Revolucionarios die momenteel actief zouden zijn (CGVS, p. 7). Uw verklaring dat vooral bendeleiders overbleven, sluit niet aan bij uw eerdere bewering dat deze leiders zich nooit openlijk laten zien en dat altijd tussenpersonen of 'katten' worden gestuurd om missies uit te voeren of de wijk te controleren (CGVS, p. 7 en 16-17). Het is ook opmerkelijk dat u aanvankelijk niet wist welke bende actief was in Santo Tomas, maar later verklaarde dat ook dit dorp onder controle staat van zowel de MS-13 als de 18 Revolucionarios (CGVS, p. 7 en 18).

Noch u, noch uw partner Juan Pablo konden verklaren waarom juist u doelwit bent van bendeleden, of waarom deze bendes nog het risico zouden nemen om actief te zijn ondanks de noodtoestand (CGVS, p. 18; CGVS partner, p. 11). Uw verklaring dat dit komt doordat u niet met hen samenwerkte en geen geld gaf, is niet afdoende, zeker omdat - nog los van uw ongeloofwaardig bevonden relaas - u na de laatste bedreiging in december 2024 zonder problemen in El Salvador kon blijven tot uw vertrek (CGVS, p. 18; zie infra). Ook uw partner kon niet verklaren waarom bendeleden dit risico zouden nemen en stelde alleen dat de overgebleven bendeleden nog steeds gewoon 'renta' ophalen, onder andere in het bedrijf waar hij werkte (CGVS partner, p. 11). Op de vraag waarom de situatie in uw bedrijf na de noodtoestand niet veranderd is, stelde u simpelweg 'dat het altijd zo geweest is' (CGVS partner, p. 11). Ook is het opvallend dat de persoon die verantwoordelijk is voor het betalen van de renta binnen dit bedrijf, de 'secretaris', nooit de hulp zou hebben ingeroepen van de autoriteiten in het kader van de noodtoestand (CGVS, partner, p. 11).

- Het is niet aannemelijk dat u maandenlang niets hoorde van de MS. De laatste bedreiging door de MS-13 vond volgens u plaats in december 2024, toen een bendelid met een pistool u benaderde om opnieuw geld te vragen (CGVS, p. 16-17). Opmerkelijk is dat deze persoon u met rust liet nadat u hem 100 dollar gaf en dat u nadien geen problemen meer zou hebben gehad met de bende tot uw vertrek uit El Salvador in mei 2025 (CGVS, p. 17). Ook opvallend is dat de MS-13 wist dat u sinds juni 2023 verhuisd was naar Santo Tomas (CGVS, p. 17). Uw verklaring dat de bende overal ogen heeft of handlangers in Santo Tomas heeft, is niet aannemelijk, zeker omdat u aanvankelijk geen idee had welke bende daar actief was (CGVS, p. 17-18; zie supra). Uw verklaringen dat de bende zo aanwezig was dat u zich niet zonder problemen naar de winkel kon begeven, en dat u voorzorgsmaatregelen nam, zoals altijd thuis blijven en een gat in de deur maken om te zien wie er aanklopte, zijn ook niet geloofwaardig (CGVS, p. 18). Temeer gezien uw andere verklaringen dat u tot februari 2025 gewoon bleef werken, zonder problemen een paspoort kon aanvragen, een reis naar België ging boeken en El Salvador in mei 2025 kon verlaten (CGVS, p. 4-5 en 8-9).

- Opmerkelijk is bovendien dat de bende MS-13 na uw vertrek uit het land uw zus en andere familieleden, nadat die zeiden niets van u te weten, met rust lieten en geen geld eisten, iets wat juist de reden was waarom zij u jarenlang bleven lastigvallen na de arrestatie van uw ex (CGVS, p. 18-19). Uw verklaring dat dit komt doordat uw zus geen connectie heeft met uw ex, is in contrast met uw eigen beweringen over de bedreigingen, vooral gezien uw huidige partner ook geen enkele band met uw ex heeft (CGVS, p. 19).

De bedreigingen van de bende MS-13 jegens uw huidige partner Juan Pablo zijn voorts evenmin geloofwaardig.

- U gaf, net als uw partner, tegenstrijdige verklaringen over de bedreigingen die hij van de bende ontving. In augustus 2024 zou hij tijdens zijn werk als buschauffeur op weg van San Salvador naar Santiago Texacuango door drie MS-13-bendeleden zijn bedreigd omdat hij met u, de vrouw van een bendeleider, omging. Vervolgens zou hij in elkaar zijn geslagen (CGVS, p. 19). U vertelde dat zijn moeder hem daarna naar zijn huis in San Marcos bracht (CGVS, p. 19-20), terwijl uw partner verklaarde dat zowel zijn moeder als u hem na het incident samen naar huis brachten (CGVS partner, p. 7).

Volgens uw verklaring was dit de enige keer dat uw partner persoonlijk problemen had met de MS-13. Na enkele dagen herstel bij zijn moeder zou hij naar zijn tante in Jiquilisco zijn verhuisd om zich te verstoppen en te stoppen met zijn werk als chauffeur (CGVS, p. 5). Hij gaf echter zelf aan dat de bende 4 à 5 dagen na het incident nog eens bij zijn moeder langsging en dat hij pas begin november 2024 naar zijn tante verhuisde (CGVS partner, p. 7).

- De zogenoemde voorzorgsmaatregelen die uw partner zou hebben genomen, sluiten niet aan bij uw latere verklaring dat hij slechts iets meer dan een maand bij zijn tante in Jiquilisco verbleef, dat u niet meer wist wanneer dat was, dat jullie enkel telefonisch contact hadden, maar dat jullie in april toch samen de reis in San Salvador hebben geboekt (CGVS, p. 5-6; CGVS partner, p. 8). Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheden verklaarde u plots dat hij in september 2024 bij zijn tante is gaan wonen en pas een week voor jullie vertrek eind mei 2025 terugkwam om de tickets naar België te boeken (CGVS, p. 6). Ook uw partner sprak zichzelf tegen door aanvankelijk zijn maandenlange verblijf bij zijn tante niet te vermelden en te stellen dat hij altijd in San Marcos heeft gewoond (CGVS partner, p. 3). Bovendien zou hij een paspoort hebben aangevraagd in San Salvador en tot zijn vertrek uit El Salvador de nachten afwisselend bij zijn moeder in San Marcos en bij u in Santo Tomas hebben doorgebracht, wat evenmin wijst op een vrees ten aanzien van de bendes noch ten aanzien van de politiediensten (CGVS partner, p. 4).

- Na zijn verhuizing naar Jiquilisco is de MS-13 volgens uw verklaring meerdere keren bij het huis van zijn moeder in San Marcos geweest om hem te zoeken, waarbij zijn moeder hem telefonisch op de hoogte bracht (CGVS, p. 20; CGVS partner, p. 9). Volgens u waren het steeds dezelfde bendeleden, maar uw partner stelde dat het telkens om andere personen ging (CGVS, p. 20; CGVS partner, p. 9-10). Opmerkelijk is ook

dat de MS-13 zich vrij kon bewegen in het territorium van de 18 Revolucionarios, die volgens uw partner de enige zijn die momenteel controle hebben over San Marcos (CGVS partner, p. 5 en 9).

- Uw gedrag is niet in overeenstemming met uw vrees voor vervolging. Zo wist u niet wanneer de laatste keer was dat de MS-13 bij de moeder van uw partner is langsgesproken sinds jullie vertrek uit El Salvador en heeft u dit ook niet proberen achterhalen, terwijl dit rechtstreeks verband houdt met uw eigen vrees voor vervolging bij terugkeer naar El Salvador (CGVS, p. 20). Uw partner verklaarde dat de laatste keer dat er bij zijn moeder naar hem werd geïnformeerd ongeveer 2 weken voor het persoonlijk onderhoud op het CGVS was (CGVS partner, p. 10). Tevens is het opvallend dat zijn moeder en andere familieleden door de MS-13 gewoon met rust worden gelaten (CGVS partner, p. 10).

- Het is evenmin aannemelijk dat uw partner geen enkel detail kon geven over uw eerdere relatie met een bendelid of wanneer het laatste contact was. Volgens uw partner was het incident in augustus 2024 de eerste keer was dat hij in contact kwam met de MS-13 (CGVS, p. 19-20). Hij verklaarde dat hij niet wist dat u eerder een relatie had met een bendelid (CGVS, p. 19-20). Dat hij hier echter geen verdere vragen over stelde en ook niet vroeg waarom uw kinderen El Salvador hadden verlaten, mogelijks gelinkt aan de redenen voor zijn vermeende vervolging, is dan ook onwaarschijnlijk (CGVS partner, p. 6).

- Uw partner kon op geen enkele andere manier zijn vrees voor de bende MS onderbouwen. Toen uw partner werd gevraagd naar concrete aanwijzingen voor zijn vrees dat de MS hem zal vermoorden, noemde hij alleen het overlijden van zijn nicht in 2015, die vermoord werd in een door een rivaliserende bende gecontroleerd gebied (CGVS partner, p. 12). Hij legde haar overlijdensakte uit 2015 neer (document 4; CGVS partner, p. 3). Tegelijkertijd gaf hij aan dat haar dood niets te maken heeft met zijn persoonlijke problemen in El Salvador (CGVS partner, p. 10). Gezien hij geen enkele link heeft met uw ex-echtgenoot, is het ongeloofwaardig dat hij jaren na diens opsluiting problemen zou ondervinden, temeer daar uw ex-partner J. A. S. , met wie u na de opsluiting 3 jaar een relatie had, nooit problemen met bendes heeft gehad (CGVS, p. 21; zie persoonlijk onderhoud dochter, blauwe map, p. 18-19).

De documenten die u voorlegt, tenslotte, vermogen niet bovenstaande argumenten te wijzigen. Met betrekking tot de kopie van de identiteitsdocumenten van uzelf en uw partner, evenals uw rijbewijs van uw partner Juan Pablo uit El Salvador (documenten 1, 5) dient te worden vastgesteld dat jullie nationaliteit en identiteitsgegevens in deze beslissing niet ter discussie staan. Het psychologisch attest uit El Salvador, de brief in verband met uw vrijlating, en de overlijdensakte van de nicht van uw partner (documenten 2, 3, 4) werden hierboven reeds besproken.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de COI Focus Salvador. Situation sécuritaire depuis l'état d'urgence van 5 augustus 2025 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_depuis_letat_durgence.pdf of <https://www.cgvs.be/>), en de "UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador" van maart 2016 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html>) in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat El Salvador een geschiedenis kent van wijdverspreid geweld, gepleegd door zowel de aanwezige bendes als de Salvadoraanse autoriteiten, die weliswaar steeds doelgericht en individueel van aard is geweest, en dit nog steeds is op heden. Zo stelde UNHCR in maart 2016 dat "most if not all violence in Salvadorian society is discriminate, targeting specific individuals or groups of individuals for specific reasons" en "In these circumstances, the need to consider eligibility for international protection under Article 15(c) of the Qualification Directive (recast) is unlikely to arise." (UNHCR Guidelines, p. 44-45).

Na een breuk in de akkoorden tussen de bendes en de regering heeft de Salvadoraanse overheid op 27 maart 2022 de noodtoestand ingesteld. Hoewel de noodtoestand de fundamentele van de rechtsstaat aantast en de bendes evenmin volledig weggevaagd zijn, heeft deze situatie er evenwel toe geleid dat de bendes op heden niet meer op dezelfde manier bestaan zoals El Salvador ze al decennia lang kende. Hun territoriale aanwezigheid en controle, hun hoofdzakelijke bron van inkomsten – afpersing – en hun interne structuur werden sterk ondermijnd met een positief effect op de veiligheid en het dagdagelijks leven van vele Salvadoranen als gevolg, in het bijzonder dan voor degene die voorheen leefden in een wijk onder controle van een bende. Zo blijkt uit de beschikbare informatie onder meer dat er opnieuw bewegingsvrijheid is, het aantal moorden verminderde en dat afpersing in het algemeen daalt. Waar er nog sprake is van geweld, is dit nog steeds doelgericht en individueel van aard.

In het kader van de noodtoestand hebben de Salvadoraanse autoriteiten op grote schaal personen gearresteerd en vastgehouden omwille van een (vermeende) band met de bendes, waaronder weliswaar ook vele onschuldige burgers die het slachtoffer zijn van willekeurige arrestaties. In deze context is er sprake van mishandelingen, het schenden van mensenrechten en vasthoudingen waarbij juridische procedures niet worden gegarandeerd. Ondanks deze ontwikkelingen in El Salvador is er echter geen sprake van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er actueel in El Salvador een binnenlands of internationaal gewapend conflict aan de gang is, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, noch dat er sprake is van willekeurig geweld. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

Volledigheidshalve dient te worden opgemerkt dat uw partner R. A. J. P. (CG 25/22006, OV 10.253.334) zich geheel beroept op de motieven waarop u internationale bescherming aanvraagt (CGVS, p. 11 en CGVS partner, p. 8). In hoofde van uw partner werd ook een weigeringsbeslissing van de vluchtelingenstatus en subsidiaire beschermingsstatus genomen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

1.6. De bestreden beslissing, genomen ten aanzien van tweede verzoekende partij (hierna: verzoeker), luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

U verklaarde over de Salvadoraanse nationaliteit te beschikken en te zijn geboren in San Vicente, El Salvador. Het grootste deel van uw leven heeft u samengewoond met uw moeder en broers in San Marco, in San Salvador. In El Salvador werkte u als chauffeur voor een transportbedrijf.

In januari 2024 ontmoette u uw huidige partner I. C. V. A. (CG 25/22006B; OV 10.253.334). Nadien verbleef u afwisselend bij uw moeder in San Marco, en bij V. A. in Santo Tomas. In augustus 2024 werd u tijdens uw werk door drie leden van de MS-13 in elkaar geslagen. Zij zeiden toen dat ze u sloegen omdat u een relatie had met de vrouw van een bendeleider. Tot dat moment was u zich niet bewust van de vroegere betrokkenheid van uw partner bij de MS-13. Vier à vijf dagen na dit incident kwamen opnieuw leden van de MS naar uw woning om u te bedreigen en te eisen dat u de relatie met uw partner zou beëindigen. Vanwege deze bedreigingen besloot u na de incidenten in augustus 2024 te stoppen met uw werk als chauffeur. Begin november 2024 besloot u ook onder te duiken bij uw tante in Jiquilisco, waar u verbleef tot uw vertrek uit El Salvador in mei 2025. Sindsdien heeft u tot uw vertrek uit El Salvador alleen telefonisch contact gehad met uw partner.

Bij uw terugkeer naar El Salvador vreest u vermoord te worden door de MS-13 vanwege uw relatie met de exvrouw van een bendelid. Uw angst voor de bende is ook gebaseerd op de moord op uw nicht in 2015, toen zij ging studeren in een rivaliserend bendegebied.

U en uw partner, I. C. V. A., verlieten El Salvador op 26 mei 2025 en reisden via Spanje naar België, waar jullie op 27 mei 2025 toekwamen. Op diezelfde dag diende u - net als uw partner - een verzoek om internationale bescherming in bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ).

Tot op heden blijven leden van de MS-13 langsgaan bij uw moeder op zoek naar u. Enkele dagen voor jullie persoonlijk onderhoud op het CGVS benaderden leden van de MS-13 ook de zus van uw partner in Santiago Texacuangos.

Ter ondersteuning van jullie verzoek leggen jullie een aantal documenten voor: (1) een kopie van jullie identiteitsdocumenten uit El Salvador, (2) een psychologisch attest van uw partner uit El Salvador, (3) een brief in verband met de vrijlating van uw partner na haar arrestatie door de Salvadoraanse autoriteiten, (4) een overlijdensakte van uw nicht in El Salvador, (5) uw rijbewijs uit El Salvador.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uit uw verklaringen blijkt dat u uw vrees ten aanzien van El Salvador volledig baseert op het asielrelaas van uw partner I. C. V. A. (CG 25/22006B; OV 10.253.334) (CGVS, p. 11 en CGVS partner, p. 8). Gezien er in hoofde van uw partner een beslissing van weigering van de hoedanigheid van vluchteling en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus werd genomen, kan er in uw hoofde evenmin worden gesteld dat u in El Salvador en vrees voor vervolging moet koesteren. Aldus is onderstaande argumentatie van het CGVS in hoofde van uw partner ook op u van toepassing; het betreffen volgende motieven:

”Vooreerst dient te worden opgemerkt dat uw twee kinderen, L. I. V. E. (CG 22/12581; OV 9.356.261) en L. I. W. S. (CG 22/12582 ; OV 9.356.263) een verzoek indienden in België op 31 januari 2022. Op 27 februari 2023 werden beiden hier erkend als vluchteling, echter op basis van een eigen individueel relaas.

Het loutere feit dat u een gezinslid bent van een begunstigde van internationale bescherming heeft geen gevolg voor uw verzoek om internationale bescherming en geeft u niet automatisch recht op een internationale beschermingsstatus daar u geen concrete elementen aanbrengt waaruit zou blijken dat er omwille van uw familieband een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade in uw hoofde zou bestaan. Elk verzoek om internationale bescherming dient immers op individuele basis te worden beoordeeld, waarbij wordt rekening gehouden met de persoon van de verzoeker, de specifieke gegevens van het dossier en de algemene situatie in het land van herkomst op het ogenblik van de beslissing aangaande het verzoek om internationale bescherming. Noch de Conventie van Genève, noch de Europese regelgeving (zie HvJ, 4 oktober 2018, zaak C-652/16) noch de Belgische wetgeving verplichten de Belgische asielinstanties om een internationale beschermingsstatus toe te kennen aan een familielid van een begunstigde van internationale bescherming louter op basis van zijn familieband met deze persoon.

In haar arrest van 4 oktober 2018, heeft het Hof van Justitie van de Europese Unie herhaald en benadrukt dat de richtlijn 2011/95/EU, zogenaamd ‘Kwalificatie (herschikking)’ de toekenning van internationale bescherming uitdrukkelijk voorbehoudt aan personen bedoeld in de richtlijn: de personen die een gegronde vrees voor persoonlijke vervolging hebben en de personen die een persoonlijk reëel risico op ernstige schade lopen. Dit is niet het geval wat u betreft, zoals blijkt uit wat hierna volgt.

Immers, wordt vastgesteld dat uw profiel als (ex-) familielid van een bendelid op zich niet volstaat om een persoonlijke vrees voor vervolging of reëel risico op het lijden van ernstige schade aan te tonen. De loutere verwijzing naar een profiel of naar een algemene situatie in een land van herkomst volstaat immers niet om aan te tonen dat u in uw land van herkomst werkelijk wordt vervolgd of dat er voor wat u betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient in concreto te worden aangetoond en u bleef hierover in gebreke.

U maakte vooreerst niet aannemelijk dat u door de Salvadoraanse autoriteiten gevisieerd wordt vanwege uw voormalige relatie met een bendelid van de MS-13.

- U legde verschillende tegenstrijdige verklaringen af over uw arrestatie die verband hield met uw voormalige relatie met MS-13-lid L. V. D.. Zo verklaarde u op de DVZ dat u in september 2023 gearresteerd werd, acht dagen in detentie verbleef en vervolgens werd vrijgelaten na een proces waarin u onschuldig werd bevonden, ondanks een oorspronkelijke veroordeling tot dertien jaar gevangenisstraf (Verklaring DVZ; Vragenlijst CGVS, vraag 1 en 2). U verkreeg toen een brief van vrijlating, waaruit bleek dat u onschuldig werd bevonden (CGVS, p. 4 en 13; zie document 3). Tijdens uw onderhoud op het CGVS gaf u echter aan dat de arrestatie een jaar eerder plaatsvond, nl. in september 2022, en dat er volgens uw verklaring nooit een veroordeling of formele beslissing is gevolgd (CGVS, p. 9 en 13). Toen u hiermee werd geconfronteerd, verklaarde u dat u werd vastgehouden in 2022, maar dat uw zaak eindigde rond april 2023 (CGVS, p. 13). Vervolgens, op de vraag wat de uiteindelijke beslissing/vonnis in de zaak was, verklaarde u dat er uiteindelijk geen beslissing werd genomen en dat de politie na uw vrijlating regelmatig huiszoekingen bleef uitvoeren (CGVS, p. 13; zie infra). U verklaarde ook dat u in 2025 een nieuwe oproepingsbrief kreeg van de politie (CGVS, p. 12). Geconfronteerd met uw tegenstrijdige verklaringen op de DVZ, gaf u aan dat u inderdaad een vrijlatingsbrief

had ontvangen, maar dat uw advocaat u liet weten dat de zaak 'blijkbaar nog niet helemaal was uitgeklaard' (CGVS, p. 13).

Het is echter volstrekt ongeloofwaardig dat u zulke belangrijke elementen zou weglaten in uw verklaring op de DVZ, temeer omdat u aan het begin van het onderhoud verklaarde dat u alle belangrijke elementen met betrekking tot uw verzoek in België er had vermeld (CGVS, p. 3).

Opmerkelijk is ook dat u verklaarde dat u tussen de, volgens u, laatste rechtszitting in maart 2023 en de nieuwe oproepingsbrief in februari 2025 geen enkel contact meer heeft gehad met de autoriteiten met betrekking tot uw zaak (CGVS, p. 14). Gevraagd naar de reden hiervoor, antwoordde u dat de politie gewoon bleef langskomen voor huiszoeken, maar dat u hier verder geen verklaring voor had (CGVS, p. 14).

Volgens uw verklaring voerde de politie zowel voor als na uw opsluiting 2 à 3 keer per week huiszoeken uit in uw woning in Santo Tomas, om naar eigen zeggen bewijsmateriaal te vinden en u te kunnen opsluiten (CGVS, p. 10). Aangezien u deze huiszoeken beu was, onder meer omdat daarbij telkens schade werd aangericht in uw woning, besloot u in december 2024 een klacht in te dienen bij de politie (CGVS, p. 11-12). U verklaarde dat deze klacht werd geweigerd omdat u de ex-vrouw bent van een bendelid (CGVS, p. 11-12). Volgens uw verklaring vond de laatste huiszoeking plaats in januari 2025. Sindsdien zou u niets meer van de autoriteiten vernomen hebben (CGVS, p. 11). Toen u werd gevraagd waarom de politie dan ineens niet meer langskwam, gaf u aan dat u daar geen verklaring voor had en dat u het vreemd vond (CGVS, p. 11). Uw verklaring dat u na januari 2025 niets meer heeft gehoord van de autoriteiten staat echter in contrast met uw eigen verklaring dat u in februari 2025 een nieuwe oproepingsbrief ontving met betrekking tot uw zaak (CGVS, p. 11-14).

Opvallend is tevens dat u bij de DVZ met geen woord heeft gerept over de talrijke huiszoeken die in uw woning door de politie zouden zijn uitgevoerd. Omdat u net deze huiszoeken beu was, snijdt het geen hout dat u deze gebeurtenissen niet zou hebben vermeld bij de DVZ, wat nogmaals afbreuk doet aan de oprechtheid van uw relaas.

- Na ontvangst van de laatste oproepingsbrief van de politie in februari 2025 met betrekking tot uw zaak bij het gerecht, verklaarde u niets meer te hebben vernomen van de politie of autoriteiten in El Salvador, ook niet via uw zus (CGVS, p. 14). Op de vraag waarom u desondanks nog steeds problemen dient te vrezen met de autoriteiten bij terugkeer naar El Salvador, terwijl u zo lang al van hen niks meer heeft vernomen, antwoordde u dat de autoriteiten weten dat u de ex-partner bent van een bendeleider (CGVS, p. 14). Dit antwoord verklaart echter niet waarom u tot mei 2025 ongestoord in El Salvador hebt kunnen verblijven, zelfs zonder problemen uw aanvraag voor uw Salvadoraans paspoort heeft kunnen regelen en in orde krijgen, het land kon verlaten, en bovendien uw familie tot op heden nooit lastig is gevallen door diezelfde politiediensten (CGVS, p. 4, 8 en 14-15). Op de vraag waarom u zo lang wachtte met het verlaten van het land, gaf u aan dat er geen vroegere vliegtickets beschikbaar waren of dat de beschikbare tickets te duur waren (CGVS, p. 15). Indien u echter daadwerkelijk het doelwit was van de Salvadoraanse autoriteiten, is het hoogst onwaarschijnlijk dat u zo lang ongestoord had kunnen verblijven zonder (eerder) gearresteerd te worden of het land te verlaten en daarbij rustig de juiste prijs van de vliegtuigtickets kon afwachten.

- Wat betreft uw brief van vrijlating (document 3), waarmee u wilde aantonen dat u door de Salvadoraanse autoriteiten gearresteerd werd vanwege de betrokkenheid van uw ex-echtgenoot bij de MS-13, dient nog het volgende te worden opgemerkt. Ten eerste lijkt dit document in tegenspraak met wat u later verklaarde op het CGVS, namelijk dat u nooit officieel bent vrijgesproken (zie supra; CGVS, p. 13). Ten tweede staat er op de brief niets vermeld dat verband houdt met die vermeende feiten of een veroordeling. Er staat enkel dat het gaat om 'een misdrijf van wederrechtelijke beperking van de bewegingsvrijheid, ten nadele van mevrouw G.' (zie vertaling document 3).

Tijdens het gehoor verklaarde u dat deze mevrouw G. een klacht tegen u had ingediend omdat u haar de doorgang had geweigerd, iets wat naar eigen zeggen gebruikelijk is voor bendeleden (CGVS, p. 10). Deze brief levert op zich dus geen bewijs dat u in de problemen kwam met de Salvadoraanse autoriteiten omwille van uw relatie met een bendelid, maar wijst eerder op een persoonlijk conflict met een buurvrouw van gemeenrechtelijke aard. Daarnaast wordt er in de brief ook nergens melding gemaakt van de straffen die volgens u boven uw hoofd hingen.

- Verder dient er te worden opgemerkt dat u geen enkel bijkomend bewijs of andere documentatie heeft over onder andere uw zittingen bij het gerecht, het proces, de klacht die u in december 2024 wilde indienen, of de andere oproepingsbrieven waarover u heeft verteld (CGVS, p. 11-14). Uw verklaring dat deze documenten u niet werden teruggegeven, is in het licht van het geheel van uw tegenstrijdige en ongeloofwaardige verklaringen niet, aannemelijk (CGVS, p. 14).

Uw aanhoudende problemen met de bende MS-13 zijn vervolgens eveneens ongeloofwaardig.

- Uw verklaringen over de doodsb bedreigingen van de MS-13 zijn in tegenspraak met de eerdere verklaringen van uw kinderen op het CGVS. U verklaarde dat de MS-13 u sinds de arrestatie van uw ex-echtgenoot steeds is blijven bedreigen, dat de bendeleden u bleven achtervolgen en geld van u bleven eisen, ook nadat uw kinderen El Salvador hadden verlaten in januari 2022 (CGVS, p. 15-16). Indien u niet zou betalen, dreigden ze u te vermoorden (CGVS, p. 16). Deze verklaring staat echter haaks op de verklaringen van uw kinderen tijdens hun persoonlijke onderhoud op het CGVS. Zo gaf uw dochter aan dat u na de arrestatie van uw ex-echtgenoot zonder problemen een nieuwe relatie kon starten (zie persoonlijk onderhoud W. S.(dochter), blauwe map, p. 18). Na de arrestatie van uw ex kwamen er volgens haar nog enkele keren bendeleden bij jullie thuis om geld te vragen, maar ze verklaarde dat u dit zonder problemen kon weigeren (zie persoonlijk onderhoud W. S.(dochter), blauwe map, p. 18-19). Ook volgens uw zoon heeft de bende MS nooit agressief gereageerd wanneer u weigerde om geld te betalen (zie persoonlijk onderhoud V. E.(zoon), blauwe map stuk 2, p. 12-13). De laatste keer dat bendeleden bij jullie thuis kwamen om geld te vragen was volgens hem rond 2019 of 2020 (zie persoonlijk onderhoud zoon, blauwe map, p. 12). Toen u met deze uiteenlopende verklaringen werd geconfronteerd, herhaalde u dat de MS-13 u voortdurend heeft bedreigd, maar dat u deze bedreigingen voor uw kinderen verborgen hield om hen niet ongerust te maken (CGVS, p. 20-21). Indien u werkelijk dergelijke bedreigingen heeft ondervonden, is het echter opmerkelijk dat u het land dan niet eerder hebt verlaten, ook niet in 2022, samen met uw kinderen of toch kort daarop volgend. Volgens uw eigen verklaring bleef u toen ter plekke omdat u voor uw moeder moest zorgen; wat binnen de door u geschetste context geen afdoende uitleg is (CGVS, p. 8 en 10).

- U legde daarnaast zelf uiteenlopende verklaringen op het CGVS af en kon verder niet concretiseren wie binnen de MS-13 u bedreigt. Aanvankelijk verklaarde u dat zowel de MS-13 als de 18 Revolucionarios op zoek waren naar u in El Salvador vanwege vermeend verraad tijdens uw arrestatie (CGVS, p. 9). Later gaf u aan enkel problemen te hebben met de MS-13 (CGVS, p. 15). U verklaarde dat de nieuwe leider van de MS-13 opdracht had gegeven om u te onthoofden en dat bendeleden u bleven achtervolgen en geld van u eisten (CGVS, p. 15-16); doch wist u niets over deze nieuwe leider te vertellen (CGVS, p. 15-17). Op de vraag wie u precies achtervolgde, zei u dat bendeleden, gestuurd door de leider, u een telefoon gaven en dat de leider aan de lijn dreigde u te vermoorden mocht u niet betalen (CGVS, p. 16). U stelde dat deze bedreigingen twee keer per week plaatsvonden sinds uw kinderen in januari 2022 El Salvador verlieten (CGVS, p. 16). Kort daarna zei u echter dat de bende na het vertrek van uw kinderen geen reden meer had om u te bedreigen (CGVS, p. 16). U verklaarde daarop dat de laatste keer dat bendeleden u een telefoon overhandigden in december 2024 was (CGVS, p. 16-17). Toen u met al deze tegenstrijdigheden werd geconfronteerd, herhaalde u slechts dat u in december 2024 opnieuw werd bedreigd aan de telefoon; wat geen uitleg is voor de tegenspraak (CGVS, p. 16-17). Gevraagd om alles te vertellen over deze persoon aan de lijn, stelde u dat u niet veel over hem kon vertellen, dat u niet wist wie hij was, en dat u alleen de bendeleden van ziens kende die door hem waren gestuurd om geld te eisen (CGVS, p. 16-17). U voegde toe dat het niet altijd dezelfde persoon was aan de telefoon (CGVS, p. 16). Dan nog, dat u hieromtrent niet meer bijzonderheden kan vertellen, komt de geloofwaardigheid van uw relaas niet ten goede.

- Uw verklaringen, evenals die van uw huidige partner Juan Pablo, over de aanhoudende bedreigingen door de MS-13, zijn tegenstrijdig met actuele informatie waaruit blijkt dat sinds de noodtoestand van maart 2022 veel bendeleden zijn opgepakt (zie infra). Toen u werd geconfronteerd met deze feiten, gaf u aan dat niet alle bendeleden zijn gearresteerd, maar dat zij zich tot op heden verbergen in boerderijen en grotten met veel begroeiing, onder meer in Santiago Texacuangos (CGVS, p. 17 en 19). Ook uw partner bevestigde dat de bendes zich momenteel gewoonweg verstoppen (CGVS partner, p. 5). Deze uitspraken stroken echter niet met uw eerdere verklaring dat Santiago Texacuangos, een deel van San Salvador, nog volledig onder controle staat van zowel de MS-13 als de 18 Revolucionarios (CGVS, p. 4 en 6-7). U stelde aanvankelijk dat men zich niet zomaar kan verplaatsen van het ene deel van de stad naar het andere, vanwege de rivaliteit tussen bendes (CGVS, p. 6). U bevestigde dat er veel bendeleden werden opgepakt tijdens de noodtoestand, maar zei vervolgens dat er nog altijd bendeleden actief zijn en dat vooral de bendeleiders zijn overgebleven (CGVS, p. 6-7). Hierop doorgevraagd kon u echter geen enkele naam of bijnaam noemen van bendeleden van de MS-13 of de 18 Revolucionarios die momenteel actief zouden zijn (CGVS, p. 7). Uw verklaring dat vooral bendeleiders overbleven, sluit niet aan bij uw eerdere bewering dat deze leiders zich nooit openlijk laten zien en dat altijd tussenpersonen of 'katten' worden gestuurd om missies uit te voeren of de wijk te controleren (CGVS, p. 7 en 16-17). Het is ook opmerkelijk dat u aanvankelijk niet wist welke bende actief was in Santo Tomas, maar later verklaarde dat ook dit dorp onder controle staat van zowel de MS-13 als de 18 Revolucionarios (CGVS, p. 7 en 18).

Noch u, noch uw partner J. P. konden verklaren waarom juist u doelwit bent van bendeleden, of waarom deze bendes nog het risico zouden nemen om actief te zijn ondanks de noodtoestand (CGVS, p. 18; CGVS partner, p. 11). Uw verklaring dat dit komt doordat u niet met hen samenwerkte en geen geld gaf, is niet afdoende, zeker omdat - nog los van uw ongeloofwaardig bevonden relaas - u na de laatste bedreiging in

december 2024 zonder problemen in El Salvador kon blijven tot uw vertrek (CGVS, p. 18; zie infra). Ook uw partner kon niet verklaren waarom bendeleden dit risico zouden nemen en stelde alleen dat de overgebleven bendeleden nog steeds gewoon 'renta' ophalen, onder andere in het bedrijf waar hij werkte (CGVS partner, p. 11). Op de vraag waarom de situatie in uw bedrijf na de noodtoestand niet veranderd is, stelde u simpelweg 'dat het altijd zo geweest is' (CGVS partner, p. 11). Ook is het opvallend dat de persoon die verantwoordelijk is voor het betalen van de renta binnen dit bedrijf, de 'secretaris', nooit de hulp zou hebben ingeroepen van de autoriteiten in het kader van de noodtoestand (CGVS, partner, p. 11).

- Het is niet aannemelijk dat u maandenlang niets hoorde van de MS. De laatste bedreiging door de MS-13 vond volgens u plaats in december 2024, toen een bendelid met een pistool u benaderde om opnieuw geld te vragen (CGVS, p. 16-17). Opmerkelijk is dat deze persoon u met rust liet nadat u hem 100 dollar gaf en dat u nadien geen problemen meer zou hebben gehad met de bende tot uw vertrek uit El Salvador in mei 2025 (CGVS, p. 17). Ook opvallend is dat de MS-13 wist dat u sinds juni 2023 verhuisd was naar Santo Tomas (CGVS, p. 17). Uw verklaring dat de bende overal ogen heeft of handlangers in Santo Tomas heeft, is niet aannemelijk, zeker omdat u aanvankelijk geen idee had welke bende daar actief was (CGVS, p. 17-18; zie supra). Uw verklaringen dat de bende zo aanwezig was dat u zich niet zonder problemen naar de winkel kon begeven, en dat u voorzorgsmaatregelen nam, zoals altijd thuis blijven en een gat in de deur maken om te zien wie er aanklopte, zijn ook niet geloofwaardig (CGVS, p. 18). Temeer gezien uw andere verklaringen dat u tot februari 2025 gewoon bleef werken, zonder problemen een paspoort kon aanvragen, een reis naar België ging boeken en El Salvador in mei 2025 kon verlaten (CGVS, p. 4-5 en 8-9).

- Opmerkelijk is bovendien dat de bende MS-13 na uw vertrek uit het land uw zus en andere familieleden, nadat die zeiden niets van u te weten, met rust lieten en geen geld eisten, iets wat juist de reden was waarom zij u jarenlang bleven lastigvallen na de arrestatie van uw ex (CGVS, p. 18-19). Uw verklaring dat dit komt doordat uw zus geen connectie heeft met uw ex, is in contrast met uw eigen beweringen over de bedreigingen, vooral gezien uw huidige partner ook geen enkele band met uw ex heeft (CGVS, p. 19).

De bedreigingen van de bende MS-13 jegens uw huidige partner J. P. zijn voorts evenmin geloofwaardig.

- U gaf, net als uw partner, tegenstrijdige verklaringen over de bedreigingen die hij van de bende ontving. In augustus 2024 zou hij tijdens zijn werk als buschauffeur op weg van San Salvador naar Santiago Texacuango door drie MS-13-bendeleden zijn bedreigd omdat hij met u, de vrouw van een bendeleider, omging. Vervolgens zou hij in elkaar zijn geslagen (CGVS, p. 19). U vertelde dat zijn moeder hem daarna naar zijn huis in San Marcos bracht (CGVS, p. 19-20), terwijl uw partner verklaarde dat zowel zijn moeder als u hem na het incident samen naar huis brachten (CGVS partner, p. 7).

Volgens uw verklaring was dit de enige keer dat uw partner persoonlijk problemen had met de MS-13. Na enkele dagen herstel bij zijn moeder zou hij naar zijn tante in Jiquilisco zijn verhuisd om zich te verstoppen en te stoppen met zijn werk als chauffeur (CGVS, p. 5). Hij gaf echter zelf aan dat de bende 4 à 5 dagen na het incident nog eens bij zijn moeder langsging en dat hij pas begin november 2024 naar zijn tante verhuisde (CGVS partner, p. 7).

- De zogenoemde voorzorgsmaatregelen die uw partner zou hebben genomen, sluiten niet aan bij uw latere verklaring dat hij slechts iets meer dan een maand bij zijn tante in Jiquilisco verbleef, dat u niet meer wist wanneer dat was, dat jullie enkel telefonisch contact hadden, maar dat jullie in april toch samen de reis in San Salvador hebben geboekt (CGVS, p. 5-6; CGVS partner, p. 8). Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheden verklaarde u plots dat hij in september 2024 bij zijn tante is gaan wonen en pas een week voor jullie vertrek eind mei 2025 terugkwam om de tickets naar België te boeken (CGVS, p. 6). Ook uw partner sprak zichzelf tegen door aanvankelijk zijn maandenlange verblijf bij zijn tante niet te vermelden en te stellen dat hij altijd in San Marcos heeft gewoond (CGVS partner, p. 3). Bovendien zou hij een paspoort hebben aangevraagd in San Salvador en tot zijn vertrek uit El Salvador de nachten afwisselend bij zijn moeder in San Marcos en bij u in Santo Tomas hebben doorgebracht, wat evenmin wijst op een vrees ten aanzien van de bendes noch ten aanzien van de politiediensten (CGVS partner, p. 4).

- Na zijn verhuizing naar Jiquilisco is de MS-13 volgens uw verklaring meerdere keren bij het huis van zijn moeder in San Marcos geweest om hem te zoeken, waarbij zijn moeder hem telefonisch op de hoogte bracht (CGVS, p. 20; CGVS partner, p. 9). Volgens u waren het steeds dezelfde bendeleden, maar uw partner stelde dat het telkens om andere personen ging (CGVS, p. 20; CGVS partner, p. 9-10). Opmerkelijk is ook dat de MS-13 zich vrij kon bewegen in het territorium van de 18 Revolucionarios, die volgens uw partner de enige zijn die momenteel controle hebben over San Marcos (CGVS partner, p. 5 en 9).

- Uw gedrag is niet in overeenstemming met uw vrees voor vervolging. Zo wist u niet wanneer de laatste keer was dat de MS-13 bij de moeder van uw partner is langsgesproken sinds jullie vertrek uit El Salvador en heeft u dit ook niet proberen achterhalen, terwijl dit rechtstreeks verband houdt met uw eigen vrees voor

vervolgving bij terugkeer naar El Salvador (CGVS, p. 20). Uw partner verklaarde dat de laatste keer dat er bij zijn moeder naar hem werd geïnformeerd ongeveer 2 weken voor het persoonlijk onderhoud op het CGVS was (CGVS partner, p. 10). Tevens is het opvallend dat zijn moeder en andere familieleden door de MS-13 gewoon met rust worden gelaten (CGVS partner, p. 10).

- Het is evenmin aannemelijk dat uw partner geen enkel detail kon geven over uw eerdere relatie met een bendelid of wanneer het laatste contact was. Volgens uw partner was het incident in augustus 2024 de eerste keer was dat hij in contact kwam met de MS-13 (CGVS, p. 19-20). Hij verklaarde dat hij niet wist dat u eerder een relatie had met een bendelid (CGVS, p. 19-20). Dat hij hier echter geen verdere vragen over stelde en ook niet vroeg waarom uw kinderen El Salvador hadden verlaten, mogelijks gelinkt aan de redenen voor zijn vermeende vervolging, is dan ook onwaarschijnlijk (CGVS partner, p. 6).

- Uw partner kon op geen enkele andere manier zijn vrees voor de bende MS onderbouwen. Toen uw partner werd gevraagd naar concrete aanwijzingen voor zijn vrees dat de MS hem zal vermoorden, noemde hij alleen het overlijden van zijn nicht in 2015, die vermoord werd in een door een rivaliserende bende gecontroleerd gebied (CGVS partner, p. 12). Hij legde haar overlijdensakte uit 2015 neer (document 4; CGVS partner, p. 3). Tegelijkertijd gaf hij aan dat haar dood niets te maken heeft met zijn persoonlijke problemen in El Salvador (CGVS partner, p. 10). Gezien hij geen enkele link heeft met uw ex-echtgenoot, is het ongeloofwaardig dat hij jaren na diens opsluiting problemen zou ondervinden, temeer daar uw ex-partner J. A. S., met wie u na de opsluiting 3 jaar een relatie had, nooit problemen met bendes heeft gehad (CGVS, p. 21; zie persoonlijk onderhoud dochter, blauwe map, p. 18-19).

De documenten die u voorlegt, tenslotte, vermogen niet bovenstaande argumenten te wijzigen. Met betrekking tot de kopie van de identiteitsdocumenten van uzelf en uw partner, evenals uw rijbewijs van uw partner J. P. uit El Salvador (documenten 1, 5) dient te worden vastgesteld dat jullie nationaliteit en identiteitsgegevens in deze beslissing niet ter discussie staan. Het psychologisch attest uit El Salvador, de brief in verband met uw vrijlating, en de overlijdensakte van de nicht van uw partner (documenten 2, 3, 4) werden hierboven reeds besproken."

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de COI Focus Salvador. Situation sécuritaire depuis l'état d'urgence van 5 augustus 2025 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_depuis_letat_durgence.pdf of <https://www.cgvs.be/>), en de "UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador" van maart 2016 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html>) in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat El Salvador een geschiedenis kent van wijdverspreid geweld, gepleegd door zowel de aanwezige bendes als de Salvadoraanse autoriteiten, die weliswaar steeds doelgericht en individueel van aard is geweest, en dit nog steeds is op heden. Zo stelde UNHCR in maart 2016 dat "most if not all violence in Salvadorian society is discriminate, targeting specific individuals or groups of individuals for specific reasons" en "In these circumstances, the need to consider eligibility for international protection under Article 15(c) of the Qualification Directive (recast) is unlikely to arise." (UNHCR Guidelines, p. 44-45).

Na een breuk in de akkoorden tussen de bendes en de regering heeft de Salvadoraanse overheid op 27 maart 2022 de noodtoestand ingesteld. Hoewel de noodtoestand de fundamenteën van de rechtsstaat aantast en de bendes evenmin volledig weggevaagd zijn, heeft deze situatie er evenwel toe geleid dat de bendes op heden niet meer op dezelfde manier bestaan zoals El Salvador ze al decennia lang kende. Hun territoriale aanwezigheid en controle, hun hoofdzakelijke bron van inkomsten – afpersing – en hun interne structuur werden sterk ondermijnd met een positief effect op de veiligheid en het dagdagelijks leven van vele Salvadoranen als gevolg, in het bijzonder dan voor degene die voorheen leefden in een wijk onder controle van een bende. Zo blijkt uit de beschikbare informatie onder meer dat er opnieuw bewegingsvrijheid is, het aantal moorden verminderde en dat afpersing in het algemeen daalt. Waar er nog sprake is van geweld, is dit nog steeds doelgericht en individueel van aard.

In het kader van de noodtoestand hebben de Salvadoraanse autoriteiten op grote schaal personen gearresteerd en vastgehouden omwille van een (vermeende) band met de bendes, waaronder weliswaar ook vele onschuldige burgers die het slachtoffer zijn van willekeurige arrestaties. In deze context is er sprake van mishandelingen, het schenden van mensenrechten en vasthoudingen waarbij juridische procedures niet

worden gegarandeerd. Ondanks deze ontwikkelingen in El Salvador is er echter geen sprake van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er actueel in El Salvador een binnenlands of internationaal gewapend conflict aan de gang is, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, noch dat er sprake is van willekeurig geweld. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de rechtspleging

Verzoeker, wiens beroep bij de Raad gekend is onder het rolnummer RvV X, is de partner van verzoekster, wiens beroep bij de Raad gekend is onder het rolnummer RvV X. Uit de stukken in de administratieve dossiers blijkt dat zij zich op dezelfde vluchtmotieven beroepen en dat de bestreden beslissingen gebaseerd zijn op dezelfde weigeringsmotieven, waartegen in beide verzoekschriften in wezen dezelfde argumenten worden aangevoerd. Gelet op het voorgaande moeten de twee zaken omwille van hun onderlinge verknachtheid worden samengevoegd.

3. Het verzoekschrift

3.1. In wat zich aandient als een eerste en enig middel voeren verzoekers de schending aan van artikel 1, A, (2), van het Vluchtelingenverdrag, van de oude artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991). Tevens menen zij dat er sprake is van een manifeste appreciatiefout.

3.2. Verzoekers betwisten de motieven van de bestreden beslissingen. Zij betogen dat de commissaris-generaal hun vrees voor vervolging door de Salvadoraanse autoriteiten en door leden van de MS-13 ten onrechte ongeloofwaardig heeft geacht en onvoldoende rekening heeft gehouden met de algemene context in El Salvador, waaronder het aanhoudende bendege geweld en de willekeurige aanhoudingen in het kader van de noodtoestand.

Verzoekster betwist de beoordeling van de commissaris-generaal dat zij niet aannemelijk maakt dat zij door de Salvadoraanse autoriteiten wordt geviséerd wegens haar vroegere relatie met L. V. D., een vooraanstaand bendelid van de MS-13. Zij voert aan dat de tegenstrijdigheden over de exacte datum van haar arrestatie verklaarbaar zijn door de traumatische aard van de gebeurtenissen en door haar toenmalige psychologische toestand, waarvoor zij in El Salvador werd opgevolgd. Volgens haar blijft de kern van haar relaas overeind, met name dat zij werd gearresteerd, gedurende meerdere dagen, werd vastgehouden en werd vrijgelaten. Zij wijst erop dat zij een officiële vrijlatingsbrief heeft voorgelegd, die volgens haar de essentie van haar relaas ondersteunt. Voorts betoogt verzoekster dat haar niet kan worden verweten dat zij de huiszoekingen door de politie niet reeds bij de DVZ heeft vermeld. Dit zou te wijten zijn aan de stress van de procedure, de beperkte tijd die zij kreeg om haar relaas samen te vatten en het feit dat de details pas tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS uitvoeriger aan bod kwamen. Verzoekster voert daarnaast aan dat haar verklaringen over de bedreigingen door MS-13 niet ongeloofwaardig kunnen worden geacht op basis van de eerdere verklaringen van haar kinderen. Zij stelt dat zij de ernst van de bedreigingen voor haar kinderen verborgen hield om hen te beschermen en niet ongerust te maken. Volgens haar bevestigen de verklaringen van haar kinderen dan ook dat zij voor hen een veilige omgeving probeerde te creëren. Verzoekster vervolgt dat de aangehaalde tegenstrijdigheden over de frequentie van de bedreigingen door MS-13 nuanceerbaar zijn. Volgens haar veranderde de aard van de bedreigingen na het vertrek van haar kinderen, maar bleef het risico bestaan, zoals zou blijken uit het incident van december 2024. Dat zij geen nadere details kan geven over de identiteit van de betrokken bendeleden, acht zij logisch in de context van bende-intimidatie.

Verzoekster voert verder aan dat de commissaris-generaal een manifeste beoordelingsfout heeft gemaakt door het risicoprofiel onvoldoende in aanmerking te nemen. Zij benadrukt dat zij niet louter een ex-familie lid van een bendelid is, maar de voormalige echtgenote van een vooraanstaand lid van MS-13, L. V. D., die sinds 2016 in de gevangenis zit. Zij verwijst naar haar eerdere arrestatie, de huiszoekingen na haar vrijlating en de dagvaarding die zij in februari 2025 zou hebben ontvangen en stelt dat zij, gelet op haar voormalige

huwelijk met een vooraanstaand bendelid, bijzonder vatbaar is voor willekeurige arrestatie en detentie. Zij wijst erop dat de autoriteiten sinds de noodtoestand personen arresteren op basis van vermeende banden met bendes en stelt dat zij, gelet op haar voormalige huwelijk met een vooraanstaand bendelid, bijzonder vatbaar is voor willekeurige arrestatie en detentie. Zij vervolgt dat zij door MS-13 nog steeds wordt gevisieerd wegens vermeend verraad na haar arrestatie door de Salvadoraanse autoriteiten, zoals zou blijken uit de bedreigingen van december 2024 en het feit dat bendeleden na haar vertrek nog naar haar op zoek zouden zijn gegaan bij haar familie. Ook haar huidige partner zou om die reden door MS-13 zijn bedreigd. Zij betwist tot slot dat zij ongestoord in El Salvador kon verblijven tot haar vertrek, nu zij sinds december 2024 ondergedoken zou hebben geleefd.

Verzoekster betoogt dat de commissaris-generaal onvoldoende rekening heeft gehouden met het beginsel van eenheid van het gezin. Verzoekster wijst erop dat haar twee kinderen in België als vluchteling werden erkend en voert aan dat deze familieband, samen met haar eigen problemen in El Salvador, bij de beoordeling van haar verzoek had moeten worden betrokken.

Verzoeker voert in zijn verzoekschrift aan dat de commissaris-generaal zijn vrees ten onrechte volledig heeft afgeleid uit het ongeloofwaardig bevonden relaas van verzoekster. Volgens hem heeft hij een eigen en zelfstandig relaas naar voren gebracht, nu hij in augustus 2024 persoonlijk door leden van MS-13 werd aangevallen en nadien opnieuw werd bedreigd wegens zijn affectieve relatie met verzoekster. De door de commissaris-generaal aangehaalde inconsistenties over onder meer de duur van zijn onderduiken en de precieze data van de huisbezoeken zijn volgens hem marginaal en raken niet aan de kern van zijn vrees, namelijk de fysieke aanval en doodsb bedreigingen door MS-13 wegens zijn relatie met verzoekster.

Verzoeker stelt verder dat hij behoort tot een bijzondere sociale groep, met name personen die een affectieve relatie aangaan met de ex-partner van een bendelid van MS-13. Volgens hem vormen de aanval en bedreigingen door MS-13 handelingen van vervolging waartegen de Salvadoraanse autoriteiten niet in staat of niet bereid zijn bescherming te bieden.

3.3. Wat de subsidiaire bescherming betreft, voert verzoekster aan dat de commissaris-generaal het risico op ernstige schade in de zin van oud artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet verkeerd heeft beoordeeld. Zij betoogt dat de commissaris-generaal ten onrechte besluit dat er geen sprake is van willekeurig geweld, nu de massale en arbitraire aanhoudingen door de Salvadoraanse autoriteiten volgens haar wel degelijk een risico creëren voor personen met haar profiel. Verzoekster stelt dat zij behoort tot een specifieke groep, met name familieleden van (ex-)bendeleden, die een verhoogd risico lopen op geweld vanwege zowel bendes als staatsactoren in het kader van de noodtoestand. Volgens haar is het geweld niet willekeurig in absolute zin, maar treft het een welomschreven groep waartoe zij behoort. Gelet op de algemene veiligheidssituatie in El Salvador en haar persoonlijke profiel als voormalige echtgenote van een vooraanstaand bendelid van MS-13, meent zij minstens in aanmerking te komen voor subsidiaire bescherming.

Verzoeker voert aan dat hij een persoonlijk en acuut risico loopt op ernstige schade vanwege MS-13. Volgens hem tonen de aanval in augustus 2024, de bedreigingen kort nadien en de bezoeken van bendeleden aan zijn moeder aan dat de bende nog steeds de intentie heeft hem ernstige schade toe te brengen. Hij betwist dat hij ongestoord in El Salvador kon verblijven tot aan zijn vertrek, nu hij naar eigen zeggen sinds november 2024 bij zijn tante ondergedoken leefde en enkel telefonisch contact had met verzoekster. Daarnaast voert verzoeker aan dat hij ook een reëel risico loopt op ernstige schade vanwege de Salvadoraanse autoriteiten. In het kader van de noodtoestand zouden personen met een vermeende band met bendes op grote schaal willekeurig worden aangehouden, mishandeld en vastgehouden zonder voldoende procedurele waarborgen. Volgens verzoeker bestaat het risico dat hij, gelet op zijn relatie met de ex-partner van een bendelid en de eerdere arrestatie van verzoekster, als bendelid of collaborateur wordt beschouwd.

3.3. Op basis van hetgeen voorafgaat, vragen verzoekers de Raad om de bestreden beslissingen te hervormen en hen de vluchtelingenstatus, dan wel de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, en subsidiair om de bestreden beslissingen te vernietigen en het dossier naar het CGVS terug te sturen voor bijkomend onderzoek.

3.4. Verzoekers voegen ter staving van hun betoog, benevens de in de ontwikkeling van zijn middel via weblink aangebrachte algemene informatie, geen nieuwe stavingsstukken toe.

4. Voorafgaand

4.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

Oud artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Deze wetsbepaling houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nrs. 227.364 en 227.365; RvS 27 mei 2015, nr. 231.354).

4.2. De Raad wijst erop dat de Verordening (EU) 2024/1348 van het Europees Parlement en de Raad van 14 mei 2024 tot vaststelling van een gemeenschappelijke procedure voor internationale bescherming in de Unie en tot intrekking van richtlijn 2013/32/EU (hierna: de Verordening (EU) 2024/1348) met ingang van 12 juni 2026 van toepassing is. Artikel 79, lid 3, van deze Verordening verduidelijkt evenwel dat zij van toepassing is op procedures voor het verlenen van internationale bescherming met betrekking tot verzoeken die vanaf 12 juni 2026 worden ingediend. Verzoeken om internationale bescherming die vóór die datum zijn ingediend, blijven onderworpen aan richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (hierna: de Procedurerichtlijn). Aangezien verzoekers hun verzoek om internationale bescherming op 10 juni 2025 hebben ingediend, wordt de onderhavige procedure derhalve beheerst door de Procedurerichtlijn en door de ter omzetting daarvan vastgestelde nationale bepalingen.

4.3. Met ingang van 12 juni 2026 is Verordening (EU) 2024/1347 van het Europees Parlement en de Raad inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die voor subsidiaire bescherming in aanmerking komen, en voor de inhoud van de verleende bescherming, tot wijziging van Richtlijn 2003/109/EG van de Raad en tot intrekking van Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad (hierna: Verordening (EU) 2024/1347) rechtstreeks van toepassing.

De bestreden beslissingen werden genomen vóór 12 juni 2026 en zijn geschraagd op de oude artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Deze wetsartikelen, die de criteria voor de beoordeling van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus bevatten, werden bij artikel 20 en 21 van de wet van 16 juni 2026 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ter uitvoering van het Migratie- en asielpact van de Europese Unie (BS 19 juni 2026) opgeheven. De inhoud van deze artikelen wordt voortaan geregeld door de definities in artikel 3, 1) tot en met 6) van Verordening (EU) 2024/1347 en de hoofdstukken II (beoordeling van verzoeken om internationale bescherming), III (voorwaarden voor het verkrijgen van de vluchtelingenstatus) en artikel 13 (verlening van de vluchtelingenstatus) van Verordening (EU) 2024/1347 wat betreft de vluchtelingenstatus en de hoofdstukken II (beoordeling van verzoeken om internationale bescherming), V (voorwaarden om in aanmerking te komen voor subsidiaire bescherming) en artikel 18 (verlening van de subsidiaire beschermingsstatus) van Verordening (EU) 2024/1347 wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus (*Parl.St.* Kamer 2025-26, DOC 56 1401/001, 33). Verordening (EU) 2024/1347 bevat geen overgangsbepalingen op grond waarvan vóór 12 juni 2026 ingediende verzoeken onderworpen blijven aan de voordien geldende materiële voorwaarden voor internationale bescherming. Zij is bijgevolg vanaf 12 juni 2026 eveneens van toepassing op verzoeken om internationale bescherming die vóór die datum werden ingediend, maar waarover nog geen definitieve beslissing is genomen. De omstandigheid dat de voorliggend verzoeken vóór 12 juni 2026 werden ingediend en dat de bestreden beslissingen vóór die datum werd genomen, doet hieraan geen afbreuk. De Raad dient bij de beoordeling van het voorliggend beroep dan ook na te gaan of verzoeker voldoet aan de in Verordening (EU) 2024/1347 vastgestelde voorwaarden voor het verlenen van internationale bescherming.

4.4. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad moet zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoetkomt aan de verplichting om een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie te voorzien, met name ervoor zorgen dat het daadwerkelijk rechtsmiddel een volledig en ex nunc onderzoek omvat van zowel de feitelijke als juridische gronden, met inbegrip van, indien van toepassing, een onderzoek van de behoefte aan internationale bescherming, zoals voorzien in artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Hierbij moet, onder meer, rekening worden gehouden met (a) alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, (b) de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen, samen met informatie over de vraag of de verzoeker aan vervolging of ernstige schade is blootgesteld of zou kunnen worden blootgesteld en (c) de individuele situatie en persoonlijke omstandigheden van de verzoeker.

Wanneer een of meer specifieke aspecten van de verklaringen van een verzoeker niet met documenten of ander bewijsmateriaal worden gestaafd, bepaalt artikel 4, lid 5, van Verordening (EU) 2024/1347 dat geen aanvullend bewijsmateriaal wordt verlangd met betrekking tot deze specifieke aspecten wanneer aan de volgende voorwaarden is voldaan:

“a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn of haar verzoek om internationale bescherming te staven;
b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn overgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere relevante elementen;
c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de beschikbare algemene en specifieke informatie die relevant is voor zijn of haar verzoek;
d) vast is komen te staan dat de verzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd, onder andere rekening houdend met het moment waarop de verzoeker om internationale bescherming heeft verzocht.”

5. Beoordeling van het beroep

5.1. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van de verzoekschriften blijkt dat verzoekers de motieven van de bestreden beslissingen volledig kennen en inhoudelijk aanvechten. Zij maken verder niet duidelijk op welk punt deze motivering hen niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door hen bestreden beslissingen zijn genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat verzoekers in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoeren.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissingen van de commissaris-generaal, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

5.2. De Raad stelt vooreerst vast dat verzoekers de bestreden beslissingen in het geheel niet aanvechten of betwisten waar terecht wordt gesteld dat in hun hoofde geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat hun rechten werden gerespecteerd en dat zij kunnen voldoen aan hun verplichtingen.

5.3. Beoordeling van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 15, onder a) en b), van Verordening (EU) 2024/1347

5.3.1. Verzoekers verklaren El Salvador te hebben verlaten uit vrees voor de Salvadoraanse autoriteiten en voor de bende MS-13. Verzoekster stelt dat zij jarenlang gehuwd was met L. V. D., een vooraanstaand lid van MS-13, die sinds 2016 in El Salvador opgesloten zit. Volgens verzoekster werd zij na zijn arrestatie door MS-13 afgeperst, bedreigd en achtervolgd. Daarnaast verklaart zij dat zij door de Salvadoraanse autoriteiten werd gearresteerd en geïnterviewd wegens haar vroegere relatie met een bendelid. Verzoeker stelt dat hij zelf door MS-13 werd aangevallen en bedreigd omdat hij een relatie had met verzoekster. Verzoekers vrezen bij

terugkeer naar El Salvador te worden vermoord door MS-13 en, wat verzoekster betreft, tevens te worden gearresteerd door de Salvadoraanse autoriteiten.

Na lezing van de administratieve dossiers besluit de Raad, in navolging van de commissaris-generaal, dat verzoekers niet aannemelijk maken dat zij hun land van herkomst zijn ontvlucht of dat zij er niet naar zouden kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. In de bestreden beslissingen wordt daartoe op goede gronden gemotiveerd dat:

(i) verzoekster niet aannemelijk maakt dat zij door de Salvadoraanse autoriteiten wordt geïdendeerd vanwege haar voormalige relatie met een bendelid van MS-13, nu (a) zij tegenstrijdige verklaringen aflegt over haar arrestatie, zowel wat betreft het tijdstip ervan als wat betreft het verdere verloop en de afloop van de gerechtelijke procedure; (b) haar verklaringen over de talrijke huiszoeken door de politie niet overtuigen, te meer nu zij deze huiszoeken bij de DVZ met geen woord heeft vermeld, hoewel zij verklaart dat zij precies omwille van deze huiszoeken in december 2024 een klacht trachtte in te dienen; (c) haar verklaringen over de beweerde oproepingsbrief van februari 2025 moeilijk te rijmen vallen met haar verklaring dat zij sinds januari 2025 niets meer van de autoriteiten heeft vernomen; (d) zij niet aannemelijk maakt waarom zij, indien zij daadwerkelijk door de Salvadoraanse autoriteiten werd geïdendeerd, tot mei 2025 in El Salvador kon verblijven, zonder problemen haar Salvadoraans paspoort kon aanvragen en verkrijgen, het land kon verlaten en haar familie tot op heden niet werd lastiggevallen door de Salvadoraanse autoriteiten; (e) de door haar voorgelegde vrijlatingsbrief haar problemen met de Salvadoraanse autoriteiten omwille van haar voormalige relatie met een bendelid niet aantoont, daar het in tegenspraak is met haar verklaring dat zij nooit officieel werd vrijgesproken en het bovendien niets vermeldt dat verband houdt met de vermeende feiten of veroordeling; en (f) zij geen enkel bijkomend bewijs of andere documentatie voorlegt over onder meer haar proces, de klacht die zij in december 2024 wilde indienen of de andere oproepingsbrieven waarover zij verklaringen heeft afgelegd;

(ii) evenmin geloof kan worden gehecht aan verzoeksters voorgehouden aanhoudende problemen met MS-13, omdat (a) haar verklaringen over de doodsb bedreigingen, achtervolgingen en afpersing door MS-13 niet stroken met de eerdere verklaringen van haar kinderen, die verklaarden dat verzoekster na de arrestatie van haar ex-echtgenoot kon weigeren de benedeleden geld te betalen zonder ernstige gevolgen; (b) het opmerkelijk is dat verzoekster, indien zij werkelijk jarenlang door MS-13 werd bedreigd, El Salvador niet eerder heeft verlaten, ook niet samen met haar kinderen in 2022 of kort daarna; (c) zij uiteenlopende verklaringen aflegt over de vraag of zij problemen had met MS-13 en 18 Revolucionarios dan wel enkel met MS-13; (d) zij niet kan concretiseren wie binnen MS-13 haar bedreigde, hoewel zij verklaart dat de nieuwe leider van MS-13 opdracht had gegeven om haar te onthoofden; (e) zij geen eenduidige verklaringen aflegt over de frequentie van de bedreigingen na het vertrek van haar kinderen; (f) haar verklaringen over aanhoudende bedreigingen door MS-13 moeilijk te verzoenen zijn met de beschikbare landeninformatie waaruit blijkt dat de territoriale aanwezigheid en de zichtbaarheid van de bendes sinds de noodtoestand van maart 2022 sterk werden ondermijnd; (g) het niet aannemelijk is dat verzoekster na de laatste beweerde bedreiging door MS-13 in december 2024 tot haar vertrek uit El Salvador in mei 2025 geen verdere problemen meer zou hebben gehad met de bende, en bewering dat zij voorzorgsmaatregelen nam en steeds thuis bleef niet stroken met haar overige verklaringen dat zij tot februari 2025 bleef werken, zonder problemen een paspoort kon aanvragen, haar reis naar België kon organiseren en El Salvador in mei 2025 kon verlaten; en (h) het niet aannemelijk is dat MS-13 haar familieleden na haar vertrek met rust liet en geen geld eiste, hoewel afpersing volgens verzoekster net de reden was waarom zij jarenlang door de bende werd lastiggevallen;

(iii) verzoekers problemen met MS-13 evenmin aannemelijk zijn, omdat (a) verzoekers tegenstrijdige verklaringen afleggen over wie hem na het incident in augustus 2024 naar huis bracht; (b) verzoekster verklaarde dat dit de enige keer was dat verzoeker persoonlijk problemen had met MS-13, terwijl verzoeker zelf verklaarde dat benedeleden vier à vijf dagen later opnieuw naar zijn woning kwamen om hem te bedreigen; (c) de verklaringen van verzoekers over het moment waarop verzoeker zou zijn ondergedoken en over de duur van zijn verblijf bij zijn tante in Jiquilisco niet met elkaar overeenstemmen; (d) de door verzoeker genomen voorzorgsmaatregelen niet stroken met de verklaringen van verzoekster over hun contacten en over de wijze waarop zij samen hun reis naar België hebben voorbereid; (e) verzoekers verklaringen over de bezoeken van MS-13 aan de woning van verzoekers moeder in San Marcos evenmin overtuigen, nu verzoeker verklaarde dat het telkens om dezelfde benedeleden ging, terwijl verzoekster stelde dat het telkens om andere personen ging, en het bovendien opmerkelijk is dat MS-13 zich vrij zou kunnen bewegen in het territorium van de 18 Revolucionarios, die volgens verzoekster de enige bende is die controle heeft over San Marcos; (f) verzoekers gedrag niet in overeenstemming is met zijn voorgehouden vrees, nu hij niet wist wanneer MS-13 voor het laatst bij zijn moeder zou zijn langsgekomen en dit evenmin heeft proberen te achterhalen, hoewel dit rechtstreeks verband houdt met zijn eigen vrees voor vervolging bij terugkeer naar El Salvador; (g) het opvallend is dat verzoekers moeder en andere familieleden door MS-13 met rust worden gelaten; (h) verzoeker weinig concrete informatie kan geven over de vroegere relatie van verzoekster met een bendelid of wanneer het laatste contact was; en (i) verzoeker zijn vrees voor MS-13 verder niet concreet kan onderbouwen, nu hij enkel verwijst naar de moord op zijn nicht in 2015, terwijl hij zelf aangeeft dat deze gebeurtenis geen verband houdt met zijn persoonlijke problemen;

(iv) de door verzoekers neergelegde documenten niets wijzigen aan deze appreciatie.

5.3.2. In de bestreden beslissingen wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande voormelde vaststellingen. Deze motieven vinden steun in de administratieve dossiers, hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas en zijn pertinent alsook draagkrachtig. Het komt aan verzoekers toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe zij echter, zoals blijkt uit wat volgt, geheel in gebreke blijven.

Waar verzoekster vooreerst aanvoert dat de tegenstrijdigheden over de exacte datum van haar arrestatie verklaarbaar zijn door de traumatische aard van de gebeurtenis en haar psychologische toestand, wijst de Raad erop dat de in de bestreden beslissingen vastgestelde tegenstrijdigheden geen details betreffen, maar betrekking hebben op essentiële elementen van haar relaas, met name het tijdstip van haar arrestatie, de duur en omstandigheden van haar detentie, het verdere verloop van de gerechtelijke procedure en de vraag of er al dan niet een formele beslissing of vrijspraak is tussengekomen. Van verzoekster mag redelijkerwijze worden verwacht dat zij coherente verklaringen aflegt over deze gebeurtenissen, ook wat betreft de data waarop zij zouden hebben plaatsgehad. Dat deze gebeurtenissen erg traumatisch waren, doet geen afbreuk aan deze verwachting, wel integendeel. Van gebeurtenissen die een dermate ingrijpende impact hebben gehad op het leven van verzoekster dat zij mee bijgedragen hebben tot het vertrek uit haar land van herkomst mag worden verwacht dat zij in hun geheugen gegrift staan, zodat zij daarover in een later stadium coherente en overeenstemmende verklaringen kan afleggen. en door verzoekster voorgelegde psychologisch attest kan de vastgestelde tegenstrijdigheden evenmin verklaren, nu hieruit niet blijkt dat zij niet in staat zou zijn geweest om volwaardige en coherente verklaringen af te leggen in het kader van haar verzoek om internationale bescherming.

Ook waar verzoekster betoogt dat zij de talrijke huiszoekingen door de politie niet reeds bij de DVZ heeft vermeld wegens de stress van het gehoor, de beperkte tijd aldaar en het feit dat de focus op de directe bedreigingen lag, kan zij niet worden gevolgd. Van een verzoekster om internationale bescherming die beweert te vrezen voor haar leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag worden verwacht dat zij alle elementen ter ondersteuning van haar verzoek om internationale bescherming op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt. Zij dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste persoonlijk onderhoud, daar op haar de verplichting rust om haar volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure. *In casu* verklaarde verzoekster dat de politie zowel vóór als na haar opsluiting twee à drie keer per week huiszoekingen uitvoerde in haar woning en dat zij precies omwille van deze huiszoekingen in december 2024 een klacht trachtte in te dienen (AD, stuk 6, Bijkomende informatie, notities van het persoonlijk onderhoud d.d. 2 september 2025 (hierna: NPO) verzoekster, p. 10-12). Het gaat aldus om feiten die rechtstreeks betrekking hebben op haar beweerde vrees voor vervolging door de Salvadoraanse autoriteiten. Dat zij hierover bij de DVZ met geen woord heeft gerept, doet dan ook wel degelijk afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door haar voorgehouden problemen met de Salvadoraanse autoriteiten. Stress en de beperkte tijdsduur bij het invullen van de vragenlijst biedt hiertoe geen verschoning. Hoewel kan worden aangenomen dat een onderhoud bij de DVZ gepaard kan gaan met enige mate van stress en dat de vragenlijst niet tot doel heeft een uitvoerig of gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten te geven, doet dit geen afbreuk aan het gegeven dat van een verzoekster om internationale bescherming redelijkerwijze mag worden verwacht dat zij vanaf bij de aanvang van haar asielprocedure dergelijke wezenlijke elementen uit haar vluchtrelaas vermeldt.

Voor zover verzoekster wijst op de door haar neergelegde vrijlatingsbrief, stelt de Raad vast dat de commissaris-generaal op goede gronden heeft geoordeeld dat dit document haar relaas niet ondersteunt. Uit dit stuk blijkt immers niet dat verzoekster door de Salvadoraanse autoriteiten werd vervolgd of geïnterviewd wegens haar vroegere relatie met een bendelid van MS-13. De brief bevat geen enkele verwijzing naar haar voormalige relatie met L. V. D., diens betrokkenheid bij MS-13, haar vermeende banden met de bende of de straffen die volgens haar boven haar hoofd hingen. De brief verwijst daarentegen enkel naar een misdrijf van wederrechtelijke beperking van de bewegingsvrijheid ten nadele van mevrouw G. D. C. C.. De commissaris-generaal kon dan ook terecht oordelen dat dit stuk veeleer wijst op een persoonlijk conflict van gemeenrechtelijke aard met een buurvrouw, en niet van aard is de door haar voorgehouden problemen met de Salvadoraanse autoriteiten te staven.

Waar verzoekster betoogt dat de commissaris-generaal ten onrechte verwijst naar de verklaringen van haar kinderen omdat zij de ernst van de bedreigingen voor hen verborgen zou hebben gehouden om hen te beschermen, stelt de Raad vast dat haar kinderen niet enkel verklaarden over wat verzoekster hun zou hebben verteld, maar ook over concrete gebeurtenissen die zij zelf hebben meegemaakt of over feiten waarvan zij zelf getuige waren. Zij waren immers aanwezig toen bendeleden aan de woning kwamen aankloppen om geld te vragen voor hun vader (AD, stuk 9, Landeninformatie, NPO dochter p. 18-19 en NPO zoon, p. 12-13). Uit hun verklaringen blijkt dat de bendeleden weliswaar geld vroegen, boos of geïrriteerd reageerden wanneer verzoekster aangaf dat zij niet kon betalen, en bleven aandringen, maar dat deze bezoeken niet gepaard gingen met fysieke agressie, wapens of concrete dwang. Daarbij verklaarde verzoeksters dochter slechts kennis te hebben van twee dergelijke bezoeken, terwijl verzoeksters zoon de

laatste keer dat bendeleden om geld kwamen vragen situeerde tussen 2019 en 2020. Deze verklaringen, die betrekking hebben op gebeurtenissen waarvan de kinderen minstens gedeeltelijk zelf getuige waren, zijn moeilijk te rijmen met verzoeksters bewering dat zij jarenlang voortdurend werd bedreigd, achtervolgd en afgeperst door MS-13. De uitleg dat zij haar kinderen wilde beschermen, kan hoogstens verklaren dat zij bepaalde elementen niet met hen zou hebben besproken, maar verklaart niet waarom hun verklaringen over de aard, de frequentie en de reactie van de bendeleden wezenlijk afwijken van het door verzoekster geschetste beeld van aanhoudende en ernstige bedreigingen. De commissaris-generaal kon dan ook terecht oordelen dat deze discrepanties afbreuk doen aan de geloofwaardigheid van verzoeksters relaas.

Verzoeker voert aan dat zijn vrees niet louter afgeleid is van het relaas van verzoekster, maar een eigen en zelfstandig karakter heeft, aangezien hij persoonlijk door leden van MS-13 zou zijn aangevallen en bedreigd wegens zijn relatie met verzoekster. De Raad stelt evenwel vast dat verzoeker hiermee de concrete motieven van de bestreden beslissing niet weerlegt. De commissaris-generaal heeft immers niet enkel verwezen naar het ongeloofwaardig bevonden relaas van verzoekster, maar ook vastgesteld dat verzoekers verklaringen over de aanval in augustus 2024, de daaropvolgende bedreigingen, het moment waarop hij zou zijn ondergedoken en de duur van zijn verblijf bij zijn tante niet overeenstemmen met de verklaringen van verzoekster. Verzoeker beperkt zich tot het herhalen en benadrukken van vrees voor vervolging vanwege MS 13 en het minimaliseren van de vastgestelde tegenstrijdigheden. Dergelijk betoog volstaat niet om de pertinente motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten.

Voor zover verzoekers nog aanvoeren dat hun profiel, respectievelijk als voormalige echtgenote van een vooraanstaand bendelid van MS-13 en als partner van die voormalige echtgenote, hen blootstelt aan vervolging door MS-13 of door de Salvadoraanse autoriteiten, wijst de Raad erop dat de loutere verwijzing naar een risicoprofiel of naar de algemene context in El Salvador niet kan volstaan om aan te tonen dat verzoekers in hun land van herkomst werkelijk worden bedreigd en vervolgd of dat er wat hen betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoekers blijven hierover in gebreke.

In de mate dat verzoekster wijst op het feit dat haar kinderen in België als vluchteling werden erkend en zij meent dat de internationale bescherming die haar kinderen genieten ingevolge het beginsel van eenheid van het gezin naar haar dient te worden uitgebreid, benadrukt de Raad vooreerst dat elk verzoek om internationale bescherming individueel moet worden onderzocht. Daarbij moet worden beoordeeld of, rekening houdend met de persoon van de verzoeker, de specifieke gegevens van het dossier en de situatie in het land van herkomst op het ogenblik van de beslissing, is voldaan aan de voorwaarden voor de verlening van internationale bescherming. De toekenning van de vluchtelingenstatus aan een familielid heeft dan ook niet noodzakelijk tot gevolg dat ook aan andere familieleden een internationale beschermingsstatus moet worden verleend. Het doel van de procedure internationale bescherming bestaat er immers niet in het recht op eerbiediging van het gezinsleven te bevestigen, maar wel om na te gaan of de verzoeker bescherming behoeft tegen mogelijke vervolging in het land van herkomst omwille van één van de in het Vluchtelingenverdrag vermelde gronden, dan wel wegens het bestaan van een reëel risico op ernstige schade. Verzoekster kan zich derhalve niet zonder meer steunen op de vluchtelingenstatus van haar kinderen om in haar eigen hoofde een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade aannemelijk te maken, maar dient dit *in concreto* aan te tonen. Daarbij stelt de Raad vast dat uit de notities van de persoonlijke onderhouds van verzoeksters kinderen, zoals opgenomen in het administratief dossier, blijkt dat zij in het kader van hun eigen verzoeken om internationale bescherming andere asielmotieven naar voren brachten dan deze waarop verzoekster zich thans beroept. Zo werden door verzoeksters dochter elementen van gendergerelateerde aard aangehaald, terwijl verzoeksters zoon problemen met bende 18 naar voren bracht. Uit deze stukken kan dan ook niet zonder meer worden afgeleid dat de erkenning van verzoeksters kinderen als vluchteling berustte op dezelfde feiten als deze waarop verzoekster zich thans beroept, met name dat zij als voormalige partner van een bendelid persoonlijk door de Salvadoraanse autoriteiten of door MS-13 zou worden geviséerd.

De Raad stelt vast dat verzoekers in hun verzoekschriften geen concrete elementen aanbrengen die de hogervermelde motieven van de bestreden beslissingen kunnen weerleggen of in een ander daglicht plaatsen. Verzoekers komen in wezen niet verder dan het louter volharden in hun vluchtrelaas, het herhalen van eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen, het minimaliseren van de vastgestelde tegenstrijdigheden, het geven van post factum verklaringen, het poneren van een nood aan internationale bescherming, en het op algemene wijze bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal hetgeen bezwaarlijk als een dienstig verweer kan worden beschouwd en waarmee zij dan ook niet vermogen voormelde motieven van de bestreden beslissingen te ontkrachten, noch hun nood aan internationale bescherming aan te tonen. De pertinente motieven van de bestreden beslissingen, die steun vinden in de administratief dossier en betrekking hebben op de kern van verzoekers' relaas, blijven dan ook onverminderd overeind en worden door de Raad tot de zijne gemaakt.

5.3.3. De Raad meent ten slotte dat de door verzoekers neergelegde documenten geen afbreuk kunnen doen aan het voorgaande omwille van de in de bestreden beslissingen aangehaalde, pertinente redenen waartegen geen enkel verweer wordt gevoerd.

5.3.4. Het geheel aan documenten, objectieve landeninformatie en verzoekers' verklaringen in acht genomen en bekeken in hun onderlinge samenhang, treedt de Raad de verwerende partij bij in het standpunt dat aan het vluchtrelaas van verzoekers geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent bijgevolg dat verzoekers dan ook niet kunnen steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 15, onder a) en b) van de Verordening (EU) 2024/1347.

Daarmee is dan ook komen vast te staan dat de cumulatieve voorwaarden vervat in artikel 4, lid 5 van de Verordening (EU) 2024/1347 niet zijn voldaan en dat bijgevolg het voordeel van de twijfel niet kan worden verleend aan verzoekers.

5.4. Beoordeling van de subsidiaire beschermingsstatus in het licht van artikel 15, onder c) van Verordening (EU) 2024/1347

5.4.1. Overeenkomstig artikel 3, punt 6), gelezen in samenhang met artikel 15, onder c), van Verordening (EU) 2024/1347 komt een onderdaan van een derde land of een staatloze die niet als vluchteling kan worden erkend, voor subsidiaire bescherming in aanmerking wanneer er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico loopt op ernstige schade, omwille van een ernstige en individuele bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. Hieruit volgt dat enkel wanneer een situatie wordt gekenmerkt door het bestaan van een gewapend conflict én de aanwezigheid van willekeurig geweld, er toepassing kan worden gemaakt van artikel 15, onder c) van de Verordening (EU) 2024/1347 (zie HvJ 30 januari 2014, C-285/12, *Diakité*, punt 30; HvJ 17 februari 2009, C-465/07, *Elgafaji*, punt 43).

De commissaris-generaal zet in de bestreden beslissingen op basis van de meest recente landeninformatie het volgende uiteen over de veiligheidssituatie in El Salvador:

“Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de COI Focus Salvador. Situation sécuritaire depuis l'état d'urgence van 5 augustus 2025 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador._situation_securitaire_depuis_letat_durgence.pdf of www.cgvs.be/https://), en de “UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador” van maart 2016 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html>) in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat El Salvador een geschiedenis kent van wijdverspreid geweld, gepleegd door zowel de aanwezige bendes als de Salvadoraanse autoriteiten, die weliswaar steeds doelgericht en individueel van aard is geweest, en dit nog steeds is op heden. Zo stelde UNHCR in maart 2016 dat “most if not all violence in Salvadorian society is discriminate, targeting specific individuals or groups of individuals for specific reasons” en “In these circumstances, the need to consider eligibility for international protection under Article 15(c) of the Qualification Directive (recast) is unlikely to arise.” (UNHCR Guidelines, p. 44-45).

Na een breuk in de akkoorden tussen de bendes en de regering heeft de Salvadoraanse overheid op 27 maart 2022 de noodtoestand ingesteld. Hoewel de noodtoestand de fundamentele van de rechtsstaat aantast en de bendes evenmin volledig weggevaagd zijn, heeft deze situatie er evenwel toe geleid dat de bendes op heden niet meer op dezelfde manier bestaan zoals El Salvador ze al decennia lang kende. Hun territoriale aanwezigheid en controle, hun hoofdzakelijke bron van inkomsten – afpersing – en hun interne structuur werden sterk ondermijnd met een positief effect op de veiligheid en het dagdagelijks leven van vele Salvadoranen als gevolg, in het bijzonder dan voor degene die voorheen leefden in een wijk onder controle van een bende. Zo blijkt uit de beschikbare informatie onder meer dat er opnieuw bewegingsvrijheid is, het aantal moorden verminderde en dat afpersing in het algemeen daalt. Waar er nog sprake is van geweld, is dit nog steeds doelgericht en individueel van aard.

In het kader van de noodtoestand hebben de Salvadoraanse autoriteiten op grote schaal personen gearresteerd en vastgehouden omwille van een (vermeende) band met de bendes, waaronder weliswaar ook vele onschuldige burgers die het slachtoffer zijn van willekeurige arrestaties. In deze context is er sprake van mishandelingen, het schenden van mensenrechten en vasthoudingen waarbij juridische procedures niet worden gegarandeerd. Ondanks deze ontwikkelingen in El Salvador is er echter geen sprake van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er actueel in El Salvador een binnenlands of internationaal gewapend conflict aan de gang is, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, noch dat er sprake is

van willekeurig geweld. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.”

Verzoekers brengen geen informatie bij waaruit kan blijken dat de informatie waarop voormelde analyse is gestoeld niet langer correct, dan wel actueel zou zijn of dat de verwerende partij de verkeerde conclusies hieruit zou hebben getrokken. Hoewel noch door de commissaris-generaal, noch door de Raad betwist wordt dat er sprake is van grove mensenrechtenschendingen en willekeurige arrestaties ten gevolge van het uitroepen van de noodtoestand in El Salvador in maart 2022, blijkt evenwel niet dat de situatie in El Salvador, gelet op de ontwikkelingen volgend op het uitroepen van de noodtoestand, dermate gewijzigd zou zijn dat het niet langer opgaat te stellen dat in El Salvador geen sprake is van willekeurig geweld of een gewapend conflict in de zin van artikel 15, onder c) van Verordening (EU) 2024/1347, noch dat een burger die terugkeert naar daar louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in dit artikel bedoelde ernstige bedreiging. Het betoog van verzoekers dat de massale en arbitraire aanhoudingen door de Salvadoraanse autoriteiten een risico op willekeurig geweld creëren, leidt niet tot een ander besluit. Dergelijke aanhoudingen en de daarmee gepaard gaande mensenrechtenschendingen kunnen, in voorkomend geval, relevant zijn bij de beoordeling van een risico op vervolging of ernstige schade in de zin van artikel 15, onder a) of b), van Verordening (EU) 2024/1347, maar tonen op zich niet aan dat in El Salvador sprake is van willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 15, onder c), van die Verordening.

5.4.2. Verzoekers tonen gelet op het voormelde niet aan dat in hun hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar hun land van herkomst een reëel risico zouden lopen op ernstige schade in de zin van artikel 15, onder c) van de Verordening (EU) 2024/1347.

5.5. Ingevolge bovenstaande vaststellingen besluit de Raad dat verzoekers niet voldoen aan de materiële voorwaarden om als vluchteling te worden erkend. Zij tonen evenmin aan dat zij voor subsidiaire bescherming in aanmerking komen.

5.6. Uit het voorgaande blijkt dat verzoekers niet aannemelijk maken dat de commissaris-generaal op basis van een niet-correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissingen is gekomen. Een schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen. Evenmin ontwaart de Raad in hoofde van de verwerende partij een manifeste appreciatiefout.

5.7. In zoverre verzoekers in uiterst ondergeschikte orde vragen de bestreden beslissingen te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissingen van de commissaris-generaal tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in oud artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet, thans artikel 2.60, § 2, van de wet van 17 juni 2026 betreffende de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, tonen verzoekers echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissingen die door de Raad niet kan worden hersteld, noch tonen zij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De zaken met rolnummers X en X worden gevoegd.

Artikel 2

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

Artikel 3

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien juli tweeduizend zesentwintig door:

K. ALLYNS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

K. ALLYNS